

SPEJDERNES MAGASIN

Stor Malmgren

September 1925

NEFA — den ideelle, elektriske
Cyklelygte.

NEFA — den praktiske Lygte for
praktiske Folk.

NEFA — Lygten for Scouts.

A/s NEFA

Wolthersgade 11 - Telefon Amager 15858

Selvtonende
Papir

„Tonafix“

giver gode Billeder selv af svage Film
(Ny Emulsion 1925)

CARL POULSEN & SØNNER
København—Valby

SPEJDERE!!!

Eders Film og Plader fremkaldes, kopieres og
forstørres af samvittighedsfulde Eksperter, største
Atelier i København.

K. F. K.-Københavns Forstørrelses og Kopieringsanstalt
Købmagergade 23, Bagb.

K. F. K. Autoton Papirer (selvtonende) er bedst.

K. F. K. Kunstlyspapir er bedst.

K. F. K. Bromselvpapir er bedst.

Brug kun det!! Forlang det overalt!!

H. HALMØE

Telte

fra 27 Kr. pr. Stk., syet af

prima amerik. Army Duck

De bedste og derfor de billigste

Køb intet Telt, uden at have set

mine forskellige Telte opstillede i

Cort Adelersgade 8

Telefon: Byen 6762

KØBENHAVN K.

Dansk Spadserefodtøj.

Dansk Sportsfodtøj.

SPEJDER!

**Du støtter dit Land ved altid at forlange
danske Varer. Køb derfor altid**

DANSK FODTØJ

Det er mindst lige saa pænt og bedre end det udenlandske.
Se altid efter at Æskerne bærer „Dansk Arbejde“'s Mærke.
Foreningen af Københavns Skotøjsfabrikanter.

Dansk Selskabsfodtøj.

Dansk Hjemmefodtøj.

Ønsker De

et solidt og holdbart Stykke

Tinarbejde

Forlang hos Deres Guldsmed

W. Greens Fabrikat
eller ring til Telefon 8548 & 14748

Radio-Dele en gros.

Specielt fremhæves:

DREJEKONDENSATOR

med og uden Verniær.

L. L. KAARILL

København K.

Pilestræde 51, 1. Sal.

Tlf. Central 6704.

SPEJDERNES · MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

Redaktør: Gunnar Jørgensen,
Nærum Kostskole, Nærum. Tlf. Nærum 143

VÆR BEREDT

Eksp.: Spejdernes Boghandel,
Nørregade 15. Telefon Byen 4986

NUMMER 12

SEPTEMBER 1925

9. AARGANG

BAALENE I ULVEDALENE

til Fordel for Indsamlingen til Nationalmusæet.

— Og saa samledes vi da igen til Baal paa det Sted, som under Jamboreen blev os helligt og uforglemmeligt. Og ikke vi alene, nej, Tusinder — maaske Titusinder af Københavnerne fandt som i hine Dage Vej til vor Ildfest i den grønne Skov. Kan vi glemme den sære Stemning om disse Baal, den store Lysning i Skoven med Nattehimmels tindrende Stjerner — det mægtige Baal, hvis Flamme til Tider naaer 10 Meters Højde — og saa Menneskehavet omkring, Ansigt ved Ansigt, Skulder stemt mod Skulder, dækker det Højderne omkring. Saadan maa Hedningehæren have dækket Estlands Kyster, da Valdemar Sejr og hans Korsdragere stævnede derimod.

— Ja, Tanken førtes virkelig til de gamle Dage, ikke blot ved de gamle Lurer med deres sprøde, rustne Klang, men ogsaa ved Digteren Hans Ahlman's kraftfulde Prolog med de manende Slutningslinjer:

*Ikke i Dag, men i de gamle Dage,
Sønner af Danmark, er vort Liv begyndt!*

Ja, vi levede i de gamle Dage, vi blotede til Naturens, Nattens og Ildens Guder.

Der er vore Luthsangere med deres vemodige, blide danske Sange, der er Folkedansere med Bondeviolinens hvinende Akkompagnement, der er Valdhorn fjernt i den mørke Skov, der er Bjerrgaard, der ordner det Hele med sit fyndige Humør, der er Hellerup'ernes Spejderorkester, der er den lille Østerbroer, som siger Digtet om os selv:

*Vi er Børn af Sol og Sommer,
men i Slægt med Storm og Regn —*

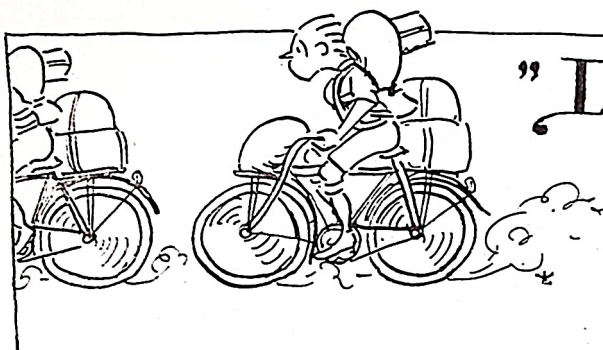
der er tusinde andre Ting, som jeg slet ikke kan fortælle om, fordi jeg kun følger dem — der er os, alle de Unge, som er glade ved hinanden og ved vort gyldne Baal —

Og saa er der Færden hjem — de høje, luende Fakler langs Vejen — Strandvejen, hvor Bilers og Cyklers myldrende Lygter og Lanterner er som lige saa mange Stjerneskuud — faldet ned fra den høje Himmel og nu ustandseligt, funkende, glidende langs Øresunds sorte Bølger.

Glemmer vi det?

Aldrig, aldrig!

Frederik Leth-Schjberg.

"De ubesejredes" Nederlag!

af

Holger Lauritzen.

„De ubesejrede“ holdt Møde.

Der var sket store Ting paa Egnen. En københavnsk Spejdertrop havde slaaet Lejr paa Steengaards Jorder.

Palle, Godsejer Steens ældste Søn og Formand for „de ubesejrede“, havde straks kaldt sammen til Møde. Det var ikke faldet ham saa vanskeligt, eftersom samtlige Tilhængere af Bevægelsen havde været samlet lige fra Morgenstunden ude i den store Rugmark, hvor Selvbinderne netop havde begyndt deres Arbejde.

Nu sad de alle i deres Hule i det nederste Hjørne af Parken for at drøfte, hvad de skulde foretage sig.

Palle havde som sædvanligt indtaget Formandspladsen, hans eet Aar yngre Broder, Bent, lænede sig opad Højsædet, en ærverdigg gammel Ahorn, og rundt omkring det kun sjældent brugte Ildsted sad de øvrige fire Medlemmer, Doktor Kruuses to Sønner, Svend og Poul, og Palle og Bents to Fætre fra København, Eigil og Knud.

Det var faldet et Par af de D'rrr lidt vanskeligt allerede paa et saa tidligt Tidspunkt at skulle forlade det interessante Høstarbejde, men noget saa spændende som en Spejderlejr havde dog været for fristende.

Palle rejste sig.

„Vi er nu alle samlede, og jeg erklærer herved Mødet for aabnet. Anledningen til dette vigtige Møde er os alle bekendt, og jeg ønsker nu at høre de ærede Medlemmers Mening om, hvad vi skal foretage os overfor Spejderne. Jeg for mit Vedkommende synes, vi skal aabne Fjendtlighederne med det samme, for Eksempel med et Overfald paa Lejren allerede i Aften. Er der nogle, som er af andre Meninger?“

Palle saa sig om i Kredsen, men alle tav og samtykkede.

„Vel! Hvad Tid mon de gaar til Ro?“

Atter gik Blikket rundt og standsede ved Eigil, der gerne vilde have Ordet.

„Eigil har Ordet.“

Eigil rejste sig.

„Jeg antager, de er lidt matte den første Aften efter Dagens mange Anstrengelser, saa vi kan sikkert gaa tidligt til Værks, sandsynligvis allerede ved Titiden.“ Eigil satte sig igen. Hans Mening blev der regnet med. Han var jo fra København og maatte derfra have noget Kendskab til Spejderbevægelsen.

Palle rejste sig.

„Godd, saa tager vi tidligt fat. Det vil jo ogsaa være Synd at forstyrre dem alt for sent den første Nat. Saa mødes vi her Klokker halvelve. Hvis de saa ikke sover, naar vi kommer derover, kan vi jo lægge os i Udkanten af Skoven og afvente et gunstigt Tidspunkt. Er der nogen, der har noget at bemærke? — Vel, saa er „De besejredes“ Møde hævet!“

Inden Drengene skiltes, gik de dog over til under mere tvangfri Former at diskutere de kommende Dages Adspredelser. Spejderlejren var og blev Midtpunktet, og da Mødet var endeligt forbi, havde de seks i Fantasien foretaget sig det utroligste med den københavnske Spejdertrop.

— — —

Ole havde været oppe paa Steensgaard for at aftale, hvor meget Mælk Spejderne skulde have den næste Dag og havde sidst nede hos Gartneren faaet en halv Sæk Kartofler at slæbe paa.

Den vejede godt, og da han var kommet gennem Køkkenhaven med den og i det samme saa nogle Drengene forsvinde ind i en Hule i det nederste Hjørne af Parken, satte han Kartoffelsækken fra sig og listede udvendig langs Gærdet hen til Hjørnet, hvor han aandels stille

stod og lyttede til de ivrige Talere indenfor.

Da han mente at have hørt tilstrækkeligt, sneg han sig lige saa ubemærket tilbage igen og vandrede snart videre mod Lejren med Kartoflerne paa Ryggen.

Tropsfører Bille fandt Oles Oplysninger saare interessante og trak sig tilbage til sit Telt for nærmere at udtænke nogle Planer til Imødegaelse af den truende Fare.

Hele Lejren var snart bekendt med Rygterne, og trods den lange Strækning, der var tilbagelagt paa Cykle og Etableringen af Lejren, var der ikke een eneste, der ikke var oplagt til lidt Nattesjov.

Tropsfører Bille tænkte og tænkte. Det vilde jo være let nok at bekæmpe Faren, men det vilde jo være nok saa morsomt, om det blev gjort paa en lidt fiks Maade.

Snart havde han en Plan. Nu gjaldt det blot om at faa den ordentligt udført.

De faa Forarbejder, der skulde til, var snart udført af Drengene, og man afventede nu kun Aftenens Komme for at kunne gaa til Værks.

— — —

Godsejer Steen havde netop lukket Døren efter en besøgende, da „De ubesejrede“ i det samme stormede ind ad Døren i Forstuen. Et Øjeblik efter var de inde paa Kontoret, og Palle røg i sin Fader.

„Vi maa nok være længe oppe i Aften, Fader, vi skal paa Natmanøvre, forstaar du?“

„Jo Tak, det forstaar jeg udmærket godt,“ sagde Godsejeren med et Smil, „men I har jo været saa tidligt oppe i Dag, saa det er vist bedre, I gaar tidligt i Seng.“

„Aah nej, Fader, bare i Aften,” kom Bent hjælpende til.

„Ja, ja da, men lad det nu ikke blive alt for sent, Drengene.”

„Næh!”

Det sidste blev nærmest sagt, fordi der skulde en afsluttende Bemærkning. Drengene vidste godt, at det først blev paa den anden Side Klokken tolv, de kom til Ro:

Det Smil, der bredte sig over Gode-ejerens Ansigt, da Drengene gik, viste tydeligt, at han vidste mere om den kommende Aftens Begivenheder, end Drengene troede, men de var alt for optagede af Forberedelserne, til at de lagde Mærke til det mistænkelige.

Klokken halvelve var alle „De ubesejrede” samlede i Hulen.

Svends nye Lommelyste blev prøvet mod Hulens mørkeste Krog, og efter en kort Raadslagning om, fra hvilken Side Lejren skulde angribes, begav „De ubesejrede” sig ud i Natten.

Saa snart de havde forladt Parken, blev den besat af Spejderne, der lejrede sig i Skjul bag Træer og Buske.

Ole placerede sig i Hulen sammen med fem andre Spejdere og skulde senere give Rollen som „De ubesejredes” Formand.

Det knirkede nu og da lidt i Løvet i Skovbunden, hvor „De ubesejrede” sneg sig frem. De var omtrent ud for Lejren nu.

Palle standsede og vendte sig om.

„Jeg kan ikke faa Øje paa Vagten. Bent, du maa hellere liste i Forvejen og udspionere Lejren. Det kan jo godt være, de har undladt at udsætte Vagt den første Nat. De har jo sikkert haft en anstrengende Dag.”

Bent nikkede og forsvandt hurtigt fremefter.

De andre blev liggende lidt paa Stedet og afventede nærmere.

Palle glædede sig allerede lige saa meget som Indianeren, naar han fjør en ny Skalp til de allerede erobrede. Og denne Sejr vilde nu blive særlig glansfuld. Tænke sig at besejre en hel Trop københavnske Spejdere. Det var rigtig nok noget andet end det sædvanlige med Bønderdrengene, og det skulde ogsaa blive skrevet rigtig flot i deres Annaler.

Det raslede lidt i Buskene ved Gærdet. Det var Bent, der kom tilbage.

„Der er ikke det, der ligner Vagt der-

henne. Vi kan gaa lige hen til Teltene, uden de vil opdage os.”

„Men det er jo storartet. Saa meget lettere bliver Sejren jo.”

„De ubesejrede” kravlede over Gærdet og styrede lige over mod Teltene.

„Er de mon svære at vælte?”

„Nej, bare vi først tager alle Pløkkene op, saa kan vi vælte hele Lejren paa een Gang.”

„Uh ja, det er nu alligevel helt spændende.”

„Ssss! Nu maa I tie stille. Ellers vækker I dem bare. Endnu har vi jo ikke vundet.” Palle listede forsigtigt nærmere.

„Av se her!” sagde Palle i en hviskende Tone, og der gled et stort Smil hen over hans Ansigt. „Det er alt, hvad de har af Nattevagt.”

De andre stak Hovederne frem for at se, hvad det var.

„Vagt jer!” stod der med store Bogstaver paa en hvid Plakat.

„Uh ja, jeg begynder allerede at ryste i Bukserne,” sagde Bent. „Det er næsten Synd for dem.”

Han begyndte allerede at trække en af Hjørnepløkkene op, da et uartikuleret Hyl fra Palle fik ham til øjeblikkeligt at standse.

„Hvad er der Dreng? Ti dog stille!” udbrød Eigil næsten vredt.

„Vi er opdaget!”

„Ja, ellers skal vi da snart blive det, naar du skriger op paa denne Maade.”

„Det generer saamænd ingen, for Lejren er tom!”

„Hvad er den?”

„Tom!”

Alle Drengene paanær Palle stod som naglede til Stedet af Forbauselse. Det kunde da ikke være rigtigt.

„Der er ikke en levende Sjæl, i hvert Fald da ikke, naar vi undtager os selv.”

De andre gik nu hen til Troppørerens Telt, hvor Palle havde gjort sin mærkværdige Opdagelse, en Plakat opfordrede til at kigge indenfor.

„Frød nærmere!” stod der, og paa en Plakat, der var anbragt paa Teltstangen inde i Teltet, læste de nu alle:

„Træffes kun mellem 6 og 8 Formiddag!”

„Her staar altsaa „De ubesejrede” med Haaret ned ad Nakken,” begyndte Palle, da Forbauselsen havde lagt sig lidt. „Men der er vel ikke andet at gøre, end at give op for denne Gang og saa skynde sig hjem, for ellers overrasker de os bare, inden vi ved et Ord af det, og man kan da jo ikke sige, at vi er blevet besejret.”

De andre var af samme Mening, og de løb nu hjemefter i en stor Bue udenom Skoven.

Da de kom til Parken, standsede de brat. Der lød Musik henne fra Hulen. Der var en, der spillede Mundharmonika.

„De har altsaa besat Hulen! Men saa er der ikke andet for, end at tage den tilbage med Magt. Saa kan man da ikke kalde „De ubesejrede” for fejge!”

Palle opdannede saavel sig selv som de andre til Daad, og de skyndte sig hen mod Hulen.

De naaede dog ikke indenfor. Da de var kommet saa nær, at de tydeligt kunde høre, hvad der blev sagt inde i Hulen, standsede de.

Musikken hørte op. Ole havde af Vagten faaet et Vink om, at „De ubesejrede” var kommet, og han faldt prisværdigt hurtigt ind i Rollen.

„Vi begynder allerede i Aften. Hvad Tid mon de gaar til Ro?”

„Aah, den første Aften bliver det vel næppe saa sent. De er jo sikkert trætte.” Preben var i Forvejen vel indstuderet og spillede den anden Hovedrolle.

„Godt! saa tror jeg, vi vil begynde tidligt. Det vil jo ogsaa være Synd at forstyrre dem alt for sent, den første Nat de er her. Vi kan jo mødes her Klokken halvelve.”

„Ja, lad os det. Jeg er nu bange for, at vi er blevet afluret. Jeg har saadan paa Fornemmelsen, at der staar nogle smaa, søvnige Tosser her udenfor.”

Palle vidste ikke rigtigt, hvordan han skulde tage det. Gik de indenfor, vilde de sikkert blive leet ud, men hvis de skyndsomst fortrak, ja saa var deres Nederlag ogsaa fuldendt. Det var forføreligt, som de havde brændt sig her.

„God Aften, Drengene!” Palle blev pludseligt revet ud af sine Tanker af Troppøreren, der stod bag ved dem.

Palle rakte lidt forfjamsket Haanden frem.

„God Aften,“ sagde han og slog Blikket ned.

„Hvad er det? Er du flov, Palle?“

„Jah, jeg ved ikke rigtigt, hvad jeg skal skrive om dette i vore Annaler,“ svarede Palle og saa op.

„Naah!“ Tropsfører Bille smilede. „Du kan jo skrive: Vort første Nederlag blev nok saa stort, som nogle af vore Sejre. Og saa kan du jo forelægge et Forslag til Navneforandring for Klubbens Medlemmer.“

„Hvad skulde det være?“

„Du kunde jo kalde den: „De slukrede!““

Palle var lidt flov, men han skød Hjertet op i Livet, for der maatte jo gøres en Ende paa det.

„Ja, vi har jo tabt, og det endda grundigt. Men never mind! Undtagelsen bekræfter Regelen, eller som nogle siger: Een Gang er ingen Gang, saa nu kan

vi jo se, hvad der ellers vil ske i den nærmeste Fremtid.“

„Ja, ja, min Dreng! Fortsæt I bare! Men vent helst til i Morgen, saa er vi klare igen. Og saa Spejdere giver vi dem et Leve med hjem at sove paa. „De ubesejrede“ længe leve!“

De taktfaste Hurraraab lød gennem Parken helt op til den ærværdige gamle Herregaard, hvor Godsejeren sad og læste i en Bog. Hans Opmærksomhed blev fangen, han lagde Bogen fra sig og lyttede efter, naar Drengene kom op for at gaa til Ro.

Det varede ikke længe. Han hørte dem tage Afsked med Svend og Poul nede i Haven. Lidt efter var de oppe paa deres Værelser.

Da der var gaaet et Øjeblik foer Palle hen og rev Døren op til Eigil og Knuds Værelse.

De stod begge henne ved Eigils Seng og læste paa en stor hvid Plakat.

„Har I hørt det! Det er lige godt det værste, jeg nogensinde har været med til!“ udbrodt Palle. „Se her, hvad der staar paa denne Plakat!“ „Ved I, hvad Nedskeering er?“

„Ja, jeg tror, vi har erfaret det i Aften,“ smilede Knud, og her spørger de: „Hvorledes er det at være besejrede?“

„Ja, de Spejdere, dem løber vi ikke saadan om Hjørner med. Men i Morgen maa vi finde paa noget nyt og bedre. God Nat, Eigil og Knud.“

„God Nat! God Nat!“

FOTOS

1. Inds. af
Erik Koie,
Hillerød.

2—3. Inds. af
W. M. van Popta,
Utrecht.

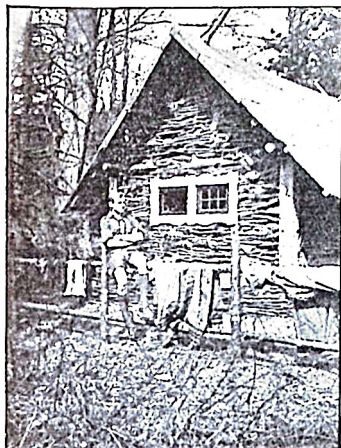

FOTOS

4 og 6. Inds. af
Hans Gueffroy,
Leipzig.

5. Inds. af
Johan Kreutzer,
Jyderup.

Hytten

Smilet

TURENTIL

Jeg sad sammensunken i min Lænestol. Astmaen hev i mit Bryst.

I Hænderne holdt jeg Avisen: Røvertur stod der, „uh“, tænkte jeg, Røvertur i denne Kulde, og mit Blik gled kærtegnende hen til den store, rødgældende Kakkellovn.

Da bankede det paa Døren, — min Ven traadte ind.

— „Naa, gamle Fortidslevring, nu skal vi paa Røvertur!“ sagde han.

— Røvertur, læspede jeg døende.

— Ja — selvfølgelig.

— Ja — jo — o — selvfølgelig — hm.

Den Formiddag gik jeg i Seng, — Nervechok konstaterede Lægen.

Lørdag Kl. 1 — min Ven træder satanisk grinende ind ad Døren. Mifistofeles, tænker jeg.

Hvorledes jeg kom til Holte mindes jeg ikke, det var en styg Drøm.

Mit Hjerte sad skiftevis i Halsen og i Mellemgulvet.

Og saa vadede vi igennem Sneen til „Høje Sandbjerg“, nu og da saa jeg fornummede Skikkelser forbi os — Helvede paa Jorden. Vi nærmede os mere og mere Høje Sandbjerg.

Giv mig Mod!

Og saa naaede vi Rædslernes Hjem, rundt om et knitrrende Baal sad de fornummede Skikkelser fra Landevejen og pæglede Te, i Hænderne holdt de noget

underligt, der dryppede af Blod: Oksesteg, sagde man. —

En ung, livsglad Fyr slog mig opmuntrende paa Skulderen. „Hør, hvor Knoglerne rasler, tænkte jeg, da overlever det aldrig — Skæbnen er over dig!“ —

Men Tiden gik, og pludselig greb jeg mig selv i, at sidde og skraale og skaale, jeg saa mig lidt flovt rundt i Kredsen. — Jeg er Jubelolding. Men naar de andre kunde, saa kunde jeg vel ogsaa, — Røverturen raslede i mine Aarer.

Morgen er det; jeg for forskrækket op, — hvor — hvor var jeg? hvad var det for nogle forvirrede Mennesker, der jog rundt i bar Skjorte med Æg og Bacon i Hænderne? Himlen se med Naade til mig! —

Og pludselig gik den frygtelige Sandhed op for mig, og jeg lo, skrupgrinede, ha — hu — ha — jeg troede forresten,

SANDBJERG

at jeg havde glemt at le — ha — hi — hø. Og det er mig gamle Idiot, der ligger her — ha — ha — hø.

Det er Mandagmorgen.

Jeg triner, — læg Mærke til Verbet triner ind paa Kontoret, Stokken svinger flot i Luften. Ørene skinner med sølsom Glans.

De unge Damer med sort, glat, glinsende Haar, ser maabende paa hinanden.

Er det Murreldyret, som Lørdag Eftermiddag vadede ud af Kontoret — skrutrygget — hylende af Astma.

It's that Kruschen feeling — var der en, der spagfærdig indskød.

Kruschen sagde jeg foragteligt, — og saa ringagtende paa disse fantasifulde Mennesker, som ikke har været med paa en Røvertur til Sandbjerg — Kruschen, nej, det er bloddryppende Oksesteg stegt over en sagte Ild, raa Æg Bacon rigeligt forsynet med Tikstriner.

Personalet saa maabende paa hinanden: — Manden er gal!

Men jeg gik let og spændstig ind paa mit Kontor, stillede Lænestolen hen i en Krog, og trak en haard Lænestol frem fra Skabet.

Moral: Kruschen hm, nej, bort med alle Foryngelsesteorier, væk med Einstein, nej, gaa saa hellere paa Landevejen ud.

Clinch.

„Daddy“ Stein fortæller om Skovbranden.

En 14-aarig Dreng som Lejrchef. • Det brænder. • En Spejder er beredt.

Mellem Stammerne

Middagsmaaltidet i den store Spejderlejr var forbi og Spejderchefen, „Chief Hanson“, besteg Talerstolen. Et Stød i Fløjten, og fire Hundrede Drengene var saa stille at man kunde høre en Knappenal falde.

„Drengene“, sagde han, „i Overmorgen foregaar en af Lejrens store Begivenheder, idet dets aarlige Valg af Lejr-Borgmesteren og de andre kommunale Officerer vil finde Sted. Faa jeres politiske Partier i Orden, og lad os, naar Tiden kommer, vælge den mest fremragende Dreng til at repræsentere Lejren som vor „Borgmester“.“

Stor Jubel! Spejderhætte sejlede gennem Luften. Chefen hævde sin Haand for at faa Tavshed.

„Det næste, der vil foregaa“, vedblev han, „hænder paa Lørdag. Da vil denne store Lejr med dens fire Hundrede Sjæle blive lagt i Hænderne paa de Drengene I vælger i Overmorgen. Da vil jeg og mine Førere tage vore Pladser i Række og Geled som var vi atter Drengene og lige-meget hvad der skeer — Ansaret bliver jert eget. Det vil da vise sig, om Tilleden vi har til jer Drengene betyder noget — om en Spejder virkelig er beredt til at møde hvad der forekommer.“

Chefen steg ned af Talerstolen under almindelig Larmen.

En ny Fører kom til „Chief Hanson“. „De mener da vel ikke, at De har i Sinde at lade Drengene bestyre Lejren“, spurgte han yderst bekymret.

„Jo“, svarede Chefen, „det kan De lige tro — mine Drengene har aldrig svigtet mig, og de gør det sikkert ikke nu.“

„Det gaar aldrig i Evighed“, sukkede Føreren, men Chefen smilte blot — han kendte sine Pappenheimere.

De næste Par Dage var ophidsede. Flammende Taler fløj gennem Luften, politiske Optog drog med mere eller mindre melodiske Redekamsorkestre gennem Lejren, og da den store Dag omsider oprandt, stod hver eneste Mand paa Taaspidserne af Spænding.

Valget var forbi og Spændingen udløst — Lou Mulloy var valgt til Borgmester, og femten andre Drengene udgjorde hans

Stab. Lidt forlegen over al den megen Ære der vederfaredes ham besteg han Chefens Talerstol.

„Jeg — øh — duer skidt til at øh — holde Tale“, begyndte han, „men jeg skal gøre hvad jeg kan for at være en god Borgmester. Det er det hele!“

En kort, men fyndig Tale — og det larmende Bifald viste, at Skaren satte Pris paa deres „Folkevalgte Borgmester.“ —

— Naar Sommersolen midt paa en hed Junidag taber sin Magt og kun ses som en gul Skive, naar Kæmpetræernes Kroner suser ildesvarslende til Trods for blikstille, naar Luften, der burde være ren og frisk, er trykkende og knugende — da brænder Storskoven.

Muligvis er det langt borte, men det betyder intet, for enhver der kender Skoven ved, at Ilden farer frem hurtigere end et Eksprestog, springende over Kløfter og Floder som var de fodsbrede Stier.

Netop saaledes oprandt den Lørdag da Drengene overtog Lejrens Tøiler.

Tidlig om Morgen rakte Chefen sin Hat til Lou, der saaledes ophøjedes til Øverstkommanderende, og satte sig imellem Drengene, røvet Rang og Stilling. Samtidig opgav hver af de fem og tredive Lejrførere deres Embeder for en Dag; de var atter Drengene. Drengene, der var valgte dertil af deres Kammerater var Mænd.

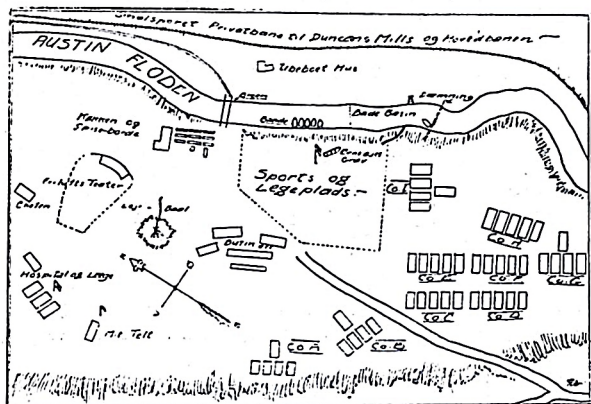
Dagen begyndte fredeligt nok, nogle af Spejderne havde lidt Fest med deres tidligere Troppsførere som nu var deres ligestillede, men ellers gik alt i den rolige, daglige Gænge.

Chefen blev skældt ud af „Borgmester“ Mulloy, fordi han lavede Ballade i Geledet, og blev sat til at skralde Kartofler. Han gjorde det uden at mukke.

Eftersom Timerne gik blev det tydeligere og tydeligere at det stod galt til et eller andet Sted i Skoven. Varmen blev trykkende, knugende, og Træske faldt som fint Pudder mellem Træerne. Drengene var næppe med paa, hvad disse Tegn betød, men Chief Hanson forstod. Han begyndte at forudse Vanskeligheder.

Hos Lejrlægen

SAN FRANCISCO'S SPEJDER SOMMERLEJR VED CAZADERO

Drængene sad ved Frokostbordet, da en bar-hovedet Mand styrtede ind i Lejren. Han løb op til „Chief Hanson“ og sagde halvhøjt: —

„Vi kommer til at udkommandere alle Deres Spejdere til at bekæmpe Skovbranden. Ilden kommer nærmere og nærmere og —“

„Kan De se den Dreng ved det lille Bord?" spurgte Chefen og pegede paa Lou. „Henvend Dem til ham, han er øverstkommanderende i Dag."

„Men De forstaar mig ikke,” ivrede Manden; „Situationen er alvorlig — De er i Fare for at blive brændt op.”

Chefen rejste sig. Alle Spejderne vidste instinktivt at der var noget usædvanligt paa Færde. De lyttede anspændte. Med en Stemme, der ikke taalte Modsigelse, sagde Chefen: —

„Henvend Dem til Lejrchefen. I Dag har *jeg* intet at sige.“
Lou hørte alvorligt paa, hvad den ubudne Gæst havde at
sige. Derpaa gik han op til Chefen.

„De — De maa hellere tage fat, Chief,” sagde han.

„Hvem er øverstkommanderende i Dag, min Dreng?“

„Det er jeg, men —“

All right — en Spejder er beredt. Gør som du synes bedst."

Lou's Øjne lyste. Han saa sin Opgave, og til Trods for sine 14 Aar var han den voksen. Han gik tilbage til Budbringeren.

„Om ti Minutter," sagde han med en Stemme han ikke selv kendte, „vil fire Hundrede Drenge være parate til at hjælpe. Vent paa os."

Med fyndige, korte Ord forklarede han de andre Drenges
hvad der laa for dem. Ti Minutter senere var de undervejs.

Imedens dette foregik havde Skovbranden ædt sig gennem den ældre Bevoksning, til et Sted tre Miles fra Lejren. Her fandtes et bredt Bælte i Form af en Slette, som skilte den angrebne Del af Skoven fra den Del hvori Lejren var beliggende. Med andre Ord — kun et kunde frelse Lejren. Dersom det var muligt at bekæmpe Ilden i Bæltet vilde Slaget være vundet, ellers — vi kunde vente os det værste.

I fuldt Løb naaede Drengenhæren Sletten. Utaalelig hede Varme-Bølger slog dem i Møde. De dreves lidt tilbage, men som en Feltherre førte Lou og hans Stab dem frem, vaade

Sække blev uddelte, og en levende Kæde stod beredt til at møde Ildens Angreb.

Saa kom det. Branden havde opædt alt brandbart paa den anden Side Sletten, og med et Brøl foer Ilden ind i det lange, knastørre Præiegræs.

Det lignede en Ildvæg der kom rullende mod de khaki-klædte Drengene. Et Par af de yngste begyndte at løbe, en Patrouillefører drev dem tilbage.

Tre Tropsførere kom op til den virkelige Chef.

„Træk Drengene tilbage — det er sindsvagt at risikere saa mange Menneskeliv!“ sagde en.

„De *maa* tage Kommandoen,” sagde en anden, men Chefen svarede ikke, han pegede kun.

Der stod Lou.

„En Spejder er beredt! En Spejder er modig! Ingen Mand
maa svigte sin Post — *for nu gælder det, som aldrig før!*“

Lou's Stemme hørtes fra den ene Ende af Linien til den anden, og hver Spejder i Kæden bed sine Tænder sammen, parat til at møde sin Pligt.

Ilden var paa dem. Det var, som omringede den dem. Sækkene huggedes i Jorden — nu til højre, nu til venstre, og ganske langsomt, som skete et Mirakel, drev Røgen bort. De sidste Gløder kvaltes, og Lejren var frelst.

Der var intet Lejrbaal den Aften. Derimod var der Masser af dødtørte Spejdere, der smed sig paa deres Senge straks de kom tilbage til Lejren.

Som det var hans ufravigelige Skik gjorde Chefen sin Ronde mellem de tavse, hvide Telte. Hans Tanker var beskæftigede; han tænkte paa, hvor sikker Fremtiden vilde blive naar Nutiden opbød Drenge, der var i Stand til at møde Fare som Mænd.

Da følte han en Arm stukket under sin egen, og en træt Drengestemme spurgte:

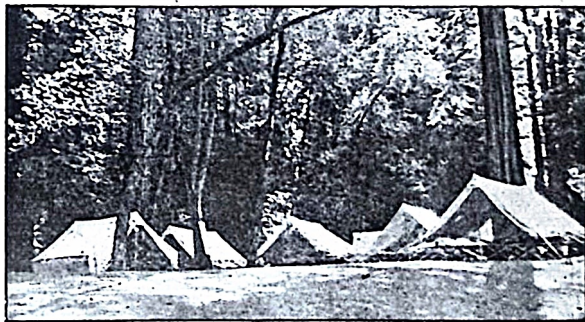
„Klaredede vi Ærterne godt nok, Chef?" „Ja, Lou." svarede han, „I vandt det største Slag I vil møde i mange Aar."

Lou gabede. „All right," sagde han, „nu gaar Borgmester Spejdersen i Seng. God Nat ,Chef!"

Og Drengen forsvandt ind mellem Teltene.

Lejren sov — sov, som skulde den aldrig vaagne; som om Reveille var et ukendt Begreb. Og Chefen bøjede sit Hoved. Bøjede det tavst, medens hans Øjne fyldtes af Taknemmelighed.

Harold Stein

En hyggelig Plet

ORIENTEKSPRESSEN OM 20 AAR.

Hurtigere, hurtigere — er nu Løpsenet allevegne, efter at Mennesket har erobret Luften og udfoldet sine Vinger i Lufthavets Dybder. Og efter at Menneskene over hele Jordkloden er kommen i Forbindelse med hinanden gennem Radioens Vidunderbølger, svinder alle Afstande ind til intet; Menneskets Tanke og Tale flyver gennem Luften med ufattelig Hastighed, hvorved alle Jordens Lande er kommen ind paa Livet af hinanden i en Grad, som man andrig havde drømt om. Intet Under, at Mennesket selv higer efter at følge med i dette Kapløb, og Midlet hertil har man fundet i — Flyvemaskinen, der allerede har overtruffet alle Forventninger og lader ane Muligheder, som Tanken næsten ængstes ved at arbejde med. Altid har dette Raab lydt: Hurtigere, hurtigere — Eksprestogenes Fart er bleven sat op, Automobilernes med deres 6-Cylinder-Motorer jager ud ad Vejene med vildere og vildere Fart — men alt blegner dog ved Siden af den moderne Flyvemaskine.

Maanederne blev til Dage, da Dagsvognene afløstes af Eksprestogene, men i Flyvemaskinen er Dagene bleven til Timer; Landene er rykket hinanden helt ind paa Livet — nu flyver man fra det ene Land ind i det andet, over det tredje og ind i det fjerde — alt i Løbet af Timer. Jorden med alt, hvad den bærer, Bjerge, Dale, Skove og Søer, skrumper for Flyveren ind til betydningsløse Hindringer, der kun tjener ham som Retningspunkter paa hans Vej.

Kolumbus var 70 Dage om at sejle over Atlanterhavet. Den første Damper, der krydsede Atlanten fra England til Amerika i Aaret 1819, brugte 26 Dage om Turen, i Dag er Skibsrekorden 4 Dage. Men den første Oceanflyver fløj over Atlanterhavet i 1921 paa 16 Timer! Hvilket kolossalt Fremskridt! Den moderne Flyvemaskine flyver i Dag allerede med en mere end 4 Gange saa stor Hastighed som det hurtigste, i 100 Kilometer-Tempo jagende Eksprestog, og 7 Gange saa hurtigt som den hurtigste Oceandamper, der løber 27 Knob.

Dog dette er langt fra Enden paa Udviklingen. Hvis vor Tid har Hast, saa vil vore Efterkommere, trods deres langt hurtigere Samfærdselsmidler, have endnu mere Hast. Mulighederne for Hastighedsforøgelsen kan endnu slet ikke overses. Flyvningerne over Oceanet og de seneste Jordomflyvninger udgør blot den allerførste Begyndelse af en helt ny Epoke.

Selve Flyvemaskinens Hastighed er endnu langt fra drevet til Mulighedens yderste Grænse. Vel fulgte Fartforøgelserne Slag i Slag: i 1909, da de første Maskiner konstrueredes, fløj man kun 50 Kilometer i Timen, i 1913 blev allerede 100 Kilometer naaet, under Krigen naaede de hurtigste Jagermaskiner 160 km og bragte det i 1918 helt op til 180 km. Men Hastighedsrekorden idag er allerede over 520 Kilometer i Timen. Og denne Hastighed blev endog naaet i forholdsvist lave Luftlag, altsaa mod en ret stor Luftmodstand. Den kan uden Spor af Tvivl endnu forøges ganske betydeligt. Men for Fremtidens Luftflyvning betyder dette alt!

Vejen, der fører til dette Maal, gaar i de store Højder; man maa opstige de tyndeste Luftlag, hvor Modstanden mod Flyvemaskinens Legeme er mindst. Ogsaa her er allerede glimrende Resultater naaet; Verdensrekorden for Højdeflyvning, der blev sat af Amerikaneren Mac Ready, er 13,500 Meter. Hvorfor skulde denne Rekord ikke i Aarenes Løb kunne stige til den dobbelte, ja den tredobbelte Højde?

Selvfølgelig er der herved store Vanskeligheder at overvinde. Fremfor alt maa det lykkes at faa Motoren til at præstere den samme Arbejdsydelse i

den tynde som nu i den tætte Luft, saaledes at Trækraften bliver den samme ogsaa i de store Højder — først da er det jo muligt at forøge Hastigheden i de tyndere Luftlag.

Med den største Iver har man i den senere Tid prøvet og eksperimenteret paa disse Omraader. Saadanne nye, specielt konstruerede Højdemotorer, Propeller med indstillelig Stigning og foranderlig Diameter vil kunne holde Trækraften oppe paa konstant Højde. Formindskelsen af Luftmodstanden for at opnaa større Hastighed kan ogsaa opnaas ved hensigtsmæssige Ændringer i selve Bygningen af Aeroplanet, ved at give Skroget og Bæreplanerne den for Passagen gennem Luften gunstigste Form, ved Afskaffelse af alle Bygningsdele, som overhovedet kan undværes. Meget er allerede opnaaet i denne Retning ved Anvendelse af de fritbærende Planer, ved at trække Køreunderstellet ind i Skroget og lignende Konstruktionsnyheder. De sidste Konstruktioner af Maskiner med indstillelige Bæreflader lader ane nye, store Muligheder.

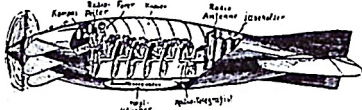
De første Skridt mod Højderne er saaledes allerede gjort. Hvem formaar at kunne forudse, hvad der videre vil komme? Hvem ved idag, om der ikke gives endnu kraftigere Brandmaterialer end Benzin eller Olie? Hvem vil paastaa, at man kun kan bruge Eksplosionsmotorer i Flyvemaskiner eller at Kompressor og Indblæsning af Lufttilførslen er nødvendige for en Højdemotor? Maaske kan Indsprøjtning af flydende Luft eller Anvendelse af ren Ozon give langt bedre Resultater. Maaske vil Opfindelsen af en Eksplosions-turbine, der ikke som den nuværende Motor arbejder med tre døds Stempel-slag, bringe en ny Løsning, som formaar at skabe de fornødne Hestekræfter med Anvendelse af Brøkdele af den nu nødvendige Vægt. Og hvorfor skulde

det ikke være muligt at give en Flyvemaskine en Hastighed af 1000 Kilometer i Timen? Højdeflyveren selv saavel som Passagererne kan man beskytte mod Luftfortyndingens Farer ved at indkapsle eller indelukke dem, lige saa vel som man kan skærme en Dybhavsdykker mod for stort et Vandtryk.

Radio-Flyvemaskinen med 1000 Kilometer-Farten!

Hvilke Perspektiver, hvilke fantastiske Muligheder aabner der sig ikke her ved for Tanken? Nord-Europæeren flyver mod Syd, naar i Løbet af faa Timer fra Vinteren ind i Foraaret, gennemflyver Landene med mildere Klima og lander efter 10 Timers Fart midt i Højsommeren paa den sydlige Halvkugle. Eller han flyver mod Vest — fra London over Atlanterhavet til New York paa 6 Timer, videre tværs gennem de forenede Stater til San Francisco paa 5 Timer, over Stillehavet til Tokio i Japan paa 8 Timer og gennem Asien og Europa tilbage til London paa 10 Timer — ialt 29 Timer! Lægger han Ruten lidt nordligere, eller naar han op til 1200 Kilometers Fart, kan han naa at gøre Turen Jorden rundt paa 24 Timer, d. v. s. han flyver lige saa hurtigt, som Jorden drejer sig under ham. Solen vil da for ham blive staaen-

de paa Himlen hele Tiden, det vil være evig Dag. Og Klokken vil være det samme hele Tiden, hvor han kommer frem. Flyver han om Morgenens Kl. 8 fra London, vil den ogsaa være 8 Morgen, naar han kommer til New York; til samme Klokkeslet vil han ankomme til San Francisco og Tokio, og naar han kommer tilbage til London, vil Klokken igen være 8 Morgen. Hvor som helst han kigger ned paa Urene i de Byer, han flyver over, vil Viserne uvægerligt staa paa 8 Morgen. Tiden staar altsaa fak-

tisk stille for ham. Flyver han endnu lidt hurtigere, vil Tiden og Urene gaa baglæns — dog lad os i Tide tage et Tag i Fantasiens Tøjler, inden den løber løbsk!

Inde i denne Fremtidens Orient-Ekspress sidder de 20 Passagerer foruden Føreren og Radio-Telegrafisten. Alle er lukkede inde i det lufttætte Hylster, i hvis Midtervægge er indfattet store Glasruder, der giver Udsigt til Himmelmrummet. Saavel Besætning som Passagerer bærer en Ilt-Indaandingshjælm paa Hovedet, der med en Slange er for-

bunden med Iltbeholderne agter i Skroget. Hjælmene fungerer tillige som Radio-Høreapparater. Agter staar Radio-Antennen, og foran den er Radiorummet og Telegrafisten anbragt. Alle er iført en lufttæt Dragt, der opvarmes med Elektricitet.

Saaledes udrustet glider Fremtidens Radio-Flyvemaskine frem gennem Atmosfærens tynde Luftlag med en Fart af 275 Meter i Sekundet. Hvor længe vil det vare, inden vi naar saa vidt? Ja, dømm vi efter den rivende Fart, som Udviklingen har taget i de sidste 20–30 Aar paa alle Omraader, en Fart, der bliver mere og mere progressiv, da vil Virkeliggørelsen af dette Fremtidsbillede ikke ligge langt borte. Flyvemaskinen befinder sig jo endnu kun i sin spæde Barndom; det er kun 14 Aar siden, at den første kluntede Kasse løftede sig op over Københavns Tage og med stort Besvær fløj en Omgang rundt. Og allerede nu har man foretaget en Verdensomflyvning! Bliver Udviklingen blot ved at gaa frem med samme Hastighed som hidtil, vil der aabne sig uanede Fremtidsperspektiver. Da vil det ikke vare længe, før en dansk Handelsrejsende med sin Prøvekollektion bevæger sig over hele Jordkloden lige saa let og hurtigt, som han nu rejser i Jylland!

(Efter Radio-Uge-Revue).

Det gælder om at faa saa lidt som muligt at bære paa, naar man skal vandre! Hvert overflødigst vejer i Virkeligheden et helt kg. — alt, hvad der ikke er absolut nødvendigt, skal ikke med — og alt, hvad man mener at kunne faa Brug for, skal man lade blive hjemme!

Der er dog to Ting, der ikke kan undværes — to Ting, som man oven i Købet ikke kan medbringe for meget af — to Ting, som bør medføres i ubegrænsede Mængder!

Den ene Ting er et godt Humør!
Vi bliver sultne, tørstige, trætte, for-

To Nødvendigheds-Artikler.

brændt af Solen, gennemblødt af Regnen, faar gomme Fødder o. s. v. — og det drejer — det er godt at faa Lov til at prøve sine Kræfter!

Men kun et godt Humør kan bære gennem de Vanskeligheder og Strabadser der taarner sig op for os paa de er jo en af Grundene til, at vi vil i Vanlange, støvede Veje!

Den anden Ting er Hjælpsomhed!

Altid villig til at tage fat, altid parat til at trække ikke alene sin Del af Lasset, men ogsaa en stor Del af Kammeraternes, altid rede til at hjælpe, altid paa Spring efter en Lejlighed til at lette Byrden for andre — det maa være Løsenet for hver eneste Dreng der vil med os paa Vandring!

„Gnaveri“ og „Skulkeri“, daarligt Humør og Dovenskab kan ødelægge en ellers udmærket Tur! Tænk paa det, Dreng, og medbring saa Oceaner af godt Humør og Hjælpsomhed!

P. Cl.

HVAD KENDTE MÆND MENER

Fægteren, Kaptajn *Herbert Sander* siger:

Jeg kender en Del til den danske Ungdom, dels gennem min store militære Virksomhed og dels gennem Idrætten, og jeg maa sige, at jeg er kommet til at holde meget af den. Der er sagt, at Nutidens Ungdom danser og gaar i Biografteater. Det er rigtigt; men jeg læste for kort Tid siden, at Verden var i Udvikling og at vi for Øjeblikket befinder os i en Ventetal; men i en Ventetal sætter man sig ikke ned, nej — dér gaar man op og ned, — og derfor danser Ungdommen. De danser med pæne og rene Tanker, og det, synes jeg, er bedre end i vor Tid, da det at more sig betød det samme som at *drikke*. I det hele taget har jeg det Indtryk, at Nutidens Ungdom ikke bryder sig særligt om Spiritus, i alle Tilfælde ikke

Kaptajn Sander

OM DEN DANSKE UNGDOM

dem, jeg har været ude for. Ungdommen er dygtig og arbejdsivrig, dog savner den den Autoritetsfølelse overfor Ældre, som vi havde, da vi var unge; men til Gengæld har den en uhyre stor Sans for Realiteter. Naar vi Ældre kommer til den med noget, den forstaar og har Tillid til, saa følger den os med Glæde og Interesse, og man har den allerstørste Glæde af at samarbejde med den.

Vi har en dygtig og alvorlig Ungdom, og derfor tror jeg ogsaa paa *Danmarks Fremtid*.

Herbert Sander.

Denne er nu den første af en Række Udtalelser, som vi vil bringe om den danske Ungdom med det Formaal, at den kan lære sig selv at kende og rette nogle af sine mulige Fejl.

„nos“.

Sprogforvirringen under Bygningen af Babelstaarnet maa have været Vand ved Siden af Singapores Sprogvirvar. Findes der mon den By i Verden, hvor saa mange Racer og Sprog mødes som netop her? En troværdig Mand, Byens Skoledirektør, fortalte mig, at der taltes herved 70 forskellige Sprog, og jeg tror ikke, at han har sagt meget forkert.

Hvor der for godt 100 Aar siden laa en lille Malajlandsby omgivet af uigennemtrængelig Jungle, der findes nu en moderne Storby og een af Verdens mest besøgte Havne. At vandre igennem Garderne, baade de fornemme og de ganske jævne ude i Forstæderne, er at gennemgaa et godt Stykke i Geografien. Kinesere er her vistnok flest af, de går Malajerne Rangen stridig i deres egen By. Hinduerne (Tamiler) har ogsaa en fremtrædende Plads. Engelsk tales naturligvis af en hel Del Forretningsfolk, men det daglige Sprog er absolut malajisk, som forstaas af alle Nationer. Det skal være meget let at lære, der er næsten ingen Grammatik, og kyndige Folk mener, at det har visse Chancer som Verdenssprog. Det tales og forstaas i alle Havnebyer fra Suezkanalen til Philipinerne og overalt paa Malacca og alle de ostindiske Øer. Det er det første Sprog,

MOD SYD OG ØST

som mange danske Børn, der fødes herude, lærer af deres Amah (Barnepige), der som oftest er Malaj.

Der er fortalt og skrevet saa meget om Singapore, bedre skildret end jeg formaar, saa jeg skal afholde mig derfra, men jeg vil gerne tage Jer med rundt til et Par Skoler, hvor Livet leves under andre Former end hjemme.

Naar Termometret naaede et vist Antal Grader i min Skoletid, saa stillede vi foran Rektors Kontor og hylede paa „Varmeferie“, hvad vi af og til ogsaa fik. I de senere Aar er det vistnok sjældnere, at dette er hændet. Hvis samme Temperatur var gyldig for Singapore, havde de vist Ferie det meste af Aaret. Her maa de skam slide i det, omend Solen gløder nok saa meget, men Børnene er jo ogsaa trænede ganske godt.

De kan spille Bold uden at være bange for at knalde Ruder, for de findes ikke. Naar man staar midt i Skolegaarden, kan man se ind i alle Klasser og høre

Støjen fra dem alle paa een Gang. Det synes ikke at genere Eleverne, der netop har Engelsk, at de har højlydt Regning og Geografi i Naboklasserne. Det er yderst fornøjeligt at se paa Hovederne i en Klasse. De fleste synes at være Kinesere, kun et Par enkelte har den maleriske lange Pisk og farverige Nationaldragt, ellers er den hvide stive Trope- dragt og Skilning overvejende. Den mørkhudede Dreng derhenne med den fint bøjede Ørnenæse og de spillende Øjne bærer en skinnende gul Turban, hvorunder det lange, gnistrende sorte Haar er sat op i en Knude. De to nøddebrune Fyre med lidt flade Næser er Malajer. De har sorte Fløjlskalotter. En lille jødisk udsende Dreng med rød Fez stammer fra Arabien. Saa findes der Blandinger mellem de forskellige Racer, de saakaldte Halfcast, ulyksalige Medlemmer af Samfundet, som ikke anerkendes af nogen Race.

Vi kigger ind i en ren Malajiskole, hvor ikke engang Læreren forstaar Engelsk. Malajerne er Muhamedanere og skal derfor kunne læse Koranen paa Arabisk. Drengene lærer derfor disse nydelige Skrifttegn. En arabisk Stilebog er meget mere pyntelig i Sammenligning med en dansk Stilebog med vore

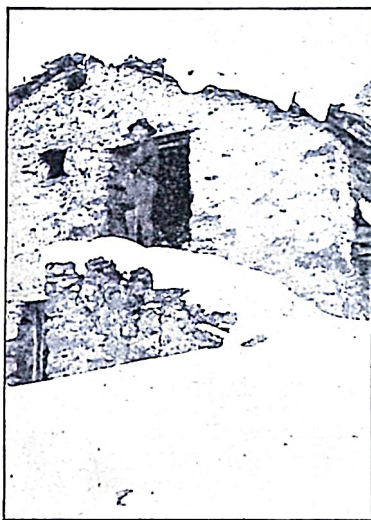
kedelige Bogstaver. De skal kunne læse latinske Bogstaver for det praktiske Livs Skyld, men de lærer kun de trykte Bogstaver og skriver dem paa samme Maade. De ældste Drengene har lidt Geografi og faar Verdenshjørnerne gennemgaaede. Vi gaar videre til en højere Skole. Det er netop Frikvarter og Frokostpause. Vi er jo vant til at have Skolemaden med, men her gaar det meget nemmere. En Snes Kinesere med transportable Køkkener har taget Plads midt i Gaarden. Eleverne flokkes omkring dem og nyder for faa Cents et Maaltid paa flere Retter af en Art, som sikkert ikke vilde tiltale en europæisk Gane. Bananblade træder i Stedet for Tallerkener, og hvorfor bruge et saa overflødigt Værktøj som en Gaffel, naar man har fem Fingre? Bænke behøves ej heller, man sidder jo fortræffeligt paa Hug.

Vi slutter Rundturen paa en kinesisk Pigesko. Der undervises udelukkende paa Engelsk. De er ganske henrivende disse smaa, skævpjuede Dukker med den lange, sorte Fletning, i straalende Silkebluser og lange Benklæder, og saa er de overlæssede med Smykker lige fra Haar til Fod. Mange er barbenede med svære Guld-Ankelringe. Adskillige har svære Halskæder med nogle indviede Amuletter mod Trolddom og andet ondt. Kun faa er kristne, og man blander sig fornuftigvis ikke i deres Fædres Tro. Flere havde meget kostbare Brystsmykker med Brillianter. Jeg anslog Værdien af Smykkerne hos een af de ældre Piger til omtr. 3000 Kroner. I ældste Klasse maatte jeg beundre nogle smukke Stile. Jeg saa Navnet Lai Chong paa en Bog og fik det oversat „den opgaaende Skøn-

hed“, det lyder jo smukkere end Amanda. Saa ringede Frihedsklokken, og de myldrede ud. Udenfor holdt nogle Hundrede Richshaws, Østens ejendommelige tohjulede Droske med en Kineser for, og Masser af Barnepiger ventede paa Ungdommen. De fleste har Barnepiger, til de bliver gifte. De puffedes og trængtes, skændtes og hylede med disse ubeskrivelige kinesiske Strubelyde, det var et syndigt Virvar, inden de kom afsted.

En Aften var jeg sammen med Spejderkammerater i deres store Tropshus

FOTOS

I Schweitz

ved Idrætsparken. En Politiofficer underviste i Ambulance, og en anden Afdeling havde Signalering. Alle Racer og Religioner var repræsenterede. De havde hørt en Del om Jamboreen, idet Japanerne paa Hjemvejen fra Danmark havde vist deres private Film.

En regnfuld Aften forlod jeg Singapore med en stor hollandsk Dampner, passerede om Natten Ækvator og kom efter 38 Timers Rejse til Batavia paa Java. Jeg maatte uvilkkaarlig mindes P. M. Møllers smukke Digt „Længsel efter Danmark“, hvori han lader Batavias skrantne Kræmmer raabe „Danmark er et lidet, fattigt Land“. Java er een af Verdens rigeste Øer, Ris, Sukker, Kaffe, The, Tobak og meget andet dyrkes her til Overflod, og vi faar jo lidt af denne hjemme. Mange Danske sidder her i store Stillinger. Klimaet er evigt sommerligt, Vegetationen saa skøn og mangfoldig som noget Steds i Troperne og Folkelivet saa farveprægtigt, men jeg har en svag Anelse om, at vore gode Landsmænd her alligevel længes hjem, omend ikke til vort Vinterspøle, saa dog til den blide Vaar og Sommer i det lille, fattige Land.

En Tropeseng er noget for sig selv, stor og bred med magelig Plads til 3 Personer. Tæpper bruges ikke, endnu mindre Dyner. Over det hele hvælver sig det ganske nødvendige Moskitonet, og der findes en lille Riskost til at myrde de formastelige Dyr, som har vovet sig ind i Helligdommen. En Moskito udenfor og indenfor Nettet er to forskellige Væsener. Man ligger derinde og ser haanligt paa det lille Væsen, som skeler blodtørstigt gennem Maskerne ind paa Offeret, men er Væsenet inden-

Mange Kokke —

Velbekommel

for, saa vokser det op til en mordlysten Tiger, som man som oftest gør forgæves Jagt paa.

3 Uger glider som en Drøm eller mere moderne sagt som en Biografforestilling, og man har uvilkaarlig den Følelse at sidde i en enorm Biograf, hvor de tusindfold skønne og farvestraalende Billeder glider frem over Scenen med de rigtige Farver. En Eftermiddag hos en Spejdertrop i Batavia: Valnøddebrune, flotte Fyre med grinende Tænder og Øjnene lynende af Gavtyvestreger. De har lige haft Besøg af Dr. Gunning fra Amsterdam, der var med i Jamboreen og overalt paa Java har holdt Foredrag om denne Verdensbegivenhed. — Morgenstemning i den berømte botaniske Have i Buitenzorg: Hele Tropeverdenens Planterigdom samlet paa et overkommeligt Omraade, Tusinder af eventyrlige Orchideer, Bregnetræer, Palmer paa Stylder, hushøje Bambus, Vanillie og Tobak, The og Cacao, China- og Gummitræer osv. — Jernbanen fra Buitenzorg til Bandung: over Passet mellem de mægtige Vulkankegler Gedek og Salak, paa smalle Broer over svimlende Afgrunde, forbi Rismarker i Terrassekultur, hvor hver Tomme Jord er benyttet, hvor de tunge, skikkelige Vandbøfler tygger Drøv med en lille nøgen Hyrede dreng paa Ryggen. Inde imellem Smaalande med Kokuspalmer og Bananbuske ligger de lette Hytter frem, hvoraf Kampongen (Landsbyen) bestaar. Gummiplantagen, Kaffe- og Theplantninger veksler med Tapiocamarke og bugnende Frugthaver. Paa Stationerne falbydes Frugtrigdommen af mørkøjet Ungdom. —

Sultanresidensen (Kraton) i Byen Djocjakarta: De promenerende fornemme Hofmænd med Følge bestaaende af: en Mand, som holder en Parasol, andre som bærer et Kaffestel, et Sirikstel (til Beteltygning), den dertil uundgaelige Spyttbakke, en Lansedraget og et Par, som ikke bærer noget. Dragten er ret malerisk: Den prægtigt farvede Sarong (Skørt) viklet et Par Gange om Livet, et broderet Bælte, hvori den ejendommelige Kris (kort Sværd) er stukket, en løs, mørk Trøje, et broget Hovedklæde eller en Hat, der ligner en omvendt Urtepotte. Alle er de barbenede. — Livgarden trækker op med Piber og Trommer, med gamle Geværer, Lanser og Krumssabler i højtideligt Begravelsestempo, efter dem bæres Vagternes Sengetøj og Kogegrej, for de er paa

HVORDAN DAGEN GAAR

BILLEDER VED CHR. A. MATHIESEN

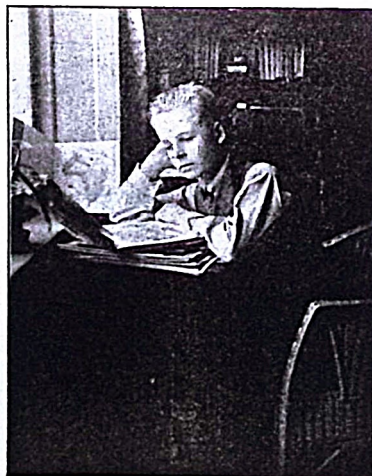
Hvorledes Dagen gaar for mig?

— Tja, først er der jo dette:
man gør med Plasken og Staahej
sit Morgen-Toilette.

Saa faar man sig en Kaffetaar
med friske, varme „Basser“,
og jeg er sulten! — De forstaar:
jeg kan fortære Masser.

Derhjemme maa man hænge i
med geometrisk Tegning,
Historie og Geografi,
Fysik, dansk Stil og Regning.

Jeg spiller ogsaa lidt Klaver,
skønt ynkeligt det lyder,
jeg hamrer mindst i tre Kvarter
Sonater og Etuder.

FOR EN SKOLEDRENG

TEKST AF FORF. H. BUCHHAVE

*Paa Skolevejen kan man gaa
og Lektien repetere,
men Biograf-Plakaten maa
i hvert Fald man studere.*

*Til Slut lidt Ryvangs Radio,
— hvis den da siger noget!
— — Imidlertid, — det ka' De jo
forstaa, — er Dagen gaaet!*

*Jeg bli'r nu ikke Spor forleg'n,
hvis jeg skal op og høres, —
man kan da slaa et Ligheds-Tegn, —
og noget maa der gøres!*

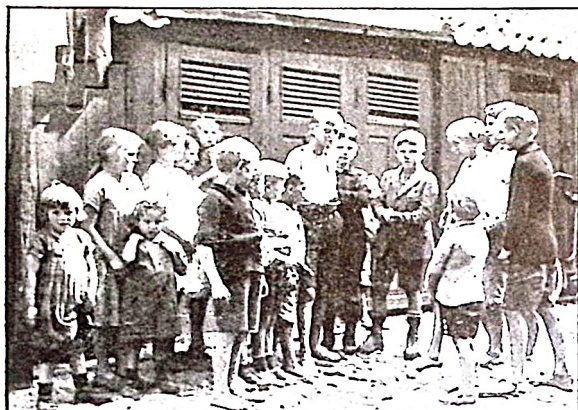
*Naar Søndagssolen straal'er blid,
jeg glemmer — ohne weiter —
al Ugens sure Lektieslid
og drager ud som Spejder!*

Vagt vistnok i 24 Timer. Hele Optrinnet var af uimodstaaelig komisk Virkning. Residensen bestaar af en Labyrinth af Gaarde, delvis overdækkede. Det vrirler med Embedsmænd og deres Sønner, som fordriver Tiden med at skure Marmor-gulvene. En lille Gruppe af de berømte Danserinder kigger nysgerrigt frem bag et Skærmbædt. Selv efter europæisk Begreb maa de kaldes smukke. Overhovedet er Befolkningen i Sultanatet gennemgaaende smukkere og med mere ædelformede Hoveder end andetsteds paa Java. — Vi suser afsted i Bil gennem kilometerlange Alleer med ranke Canarietræer op til det gamle Budhatempel „Barobudur“, bygget omtrent paa Gorm den Gamles Tid, et sælsomt storslaaet Bygningsværk i rigt udhugget Sandsten. I omtrent 1500 Billeder fortælles Budhas Historie, desuden findes omtrent 400 Budhastatuer i forskellig Størrelse. Skønt Befolkningen er muhammedansk, bringes der dog daglig Blomster, Frugt og Røgelseofre til Budha. I brandglødende Solnedgang kører vi Vejen gennem stille Landsbyer, hvor Lungepesten daglig kræver sine Ofre. — Imellem enorme Sukkermarker ligger en anden Gruppe Hindutempler, sirlige, skøne Bygninger. Paa et Højdedrag ligger Ruinerne af den gamle Kejserby Mataram, een Gang et mægtigt Rige med en høj Kultur, som Templer og Klostre rundt omkring i Omegnen er Vidnesbyrd om. Vi ser ind i de tarvelige Hytter, hvor Kvinderne væver de farverige Sarongs eller ved Hjælp af Voks danner de prægtige Batikarbejder med farverige, eventyrlige Mønstre. — Lad os slutte med et Besøg i en højere Skole i Sverabaya. Den er ganske ny og fuldt ud moderne, spænder over et enormt Areal med flere Legepladser, overdækkede Gange, herlige kemiske og fysiske Laboratorier, Tegnesale osv. Gymnastiksal saa jeg derimod ikke, men der drives megen Sport. Jeg havde dansk Spørgetime i et Par Klasser med et Danmarkskort til Hjælp. Der faldt en Del Spøragsmaal om Handel, Industri, Sport, Trafik, Levemaade etc. i Danmark, og en ung Medborger spurgte, om de danske Piger var yndige, hvad jeg af Hensyn til de tilstedeværende Damer gik let hen over. Lidt ejendommeligt var det at se Drengene ryge i Fri-kvartererne. Byen selv har flere ret moderne og smukke Kvarterer. Den er fra Nord til Syd 18 km. lang.

Bonde.

DANSKE SPEJDERE REJSER EN TELTLEJR FOR FATTIGE KØBENHAVNERDRENGE

Sommeren 1925!

Hør her!

Ferien er endt! Og hvem forstaar at holde Ferie som I Drenge?

Jeg har mødt jer paa Landevejen, naar I syngende og glade trak Kærren op over Bakkekammen jeg har set jer boltre jer i de brusende Bølger og løbe omkap paa den stenede Strandbred

Jeg har set jer nyde Sommeren og samle Minder i den fri Natur

Men

— jeg har ogsaa i Feriens Løb kigget ind i Storbyens Baggaarde til alle de mange Drenge, som ikke fik Raad til at rejse ud — som ikke naaede at komme med i Feriekolonierne — som maatte slaa Tiden ihjel bag de høje, graa Facader, paa den haarde Stenbro.

Det er fra disse Drenge, jeg kommer — med en Hilsen og en Bøn:

Disse Drenge skal I

Danske Spejdere

række en hjælpende Haand næste Sommer. Dem skal I føre ud fra Gadernes og Gyderne Støv, ud i den friske Luft.

Der gøres meget for jeres fattige Kammerater. Dagbladene indsamler hvert Aar store Beløb. Overfyldte Jernbane-

Vil I hjælpe jeres Kammerater til at faa en Sommerferie-
Oplevelse, som de sent vil glemme?

Læs dette! Tænk over det! Og Handl!

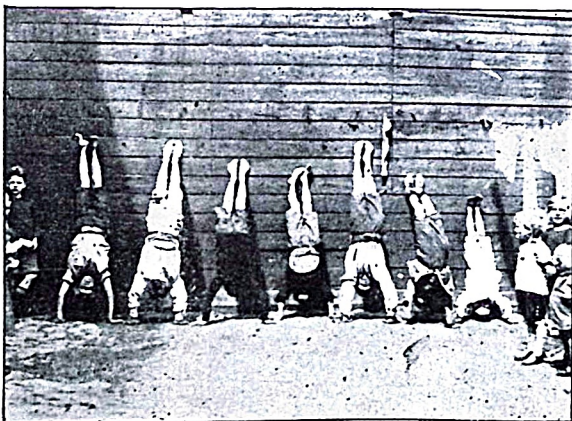
vogne ruller ud fra Perronerne med glade „Feriebørn“. Lærere og Lærerinder ofrer deres Ferie for at hjælpe — men dog er der hvert Aar Hundreder af Drenge, der maa blive hjemme. Dem skal I glæde — I, der gennem Lejrliv og Spejdersport har lært, hvad det vil sige at færdes i fri Luft, under aaben Himmel.

Hvordan?

For at gaa lige løs paa Sagen: Planen er den, at

**Danske Spejdere næste Sommer
rejser en Teltlejr for de allerfattigste
Københavnere.**

Lejrgrunden har vi. Teltene skaffer Troppene. Men — Pengene, der skal bruges til Mad etc., skal I skaffe til Veje.

Som Dagen former sig for Baggaardens Børn

Er det for tidligt

at begynde denne Indsamling? Nej — vi ved af bitter Erfaring, at I op mod Ferien har Hovedet fyldt med Eksamen og Sommerplaner, saa I ikke faar Tid til at tænke ret meget paa andre. Derfor begynder vi nu.

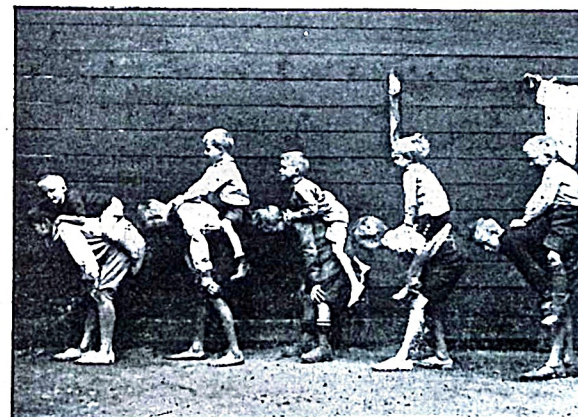
Vi tigger ikke!

Det skal ikke være en Naadessag, at I sender os et Par Kroner. Det er et Tilbud, vi giver jer! Saa meget Spejdere er I forhaabentlig, at I kender lidt til Glæden ved at hjælpe andre.

Nu bliver det store Spørgsmaal:

Hvor mange Drenge

kan vi invitere? Vi ved det ikke. Ingen ved det. Tiden vil vise det! Naar vi kun at faa samlet et lille Beløb i Vinterens Løb, saa nøjes vi med eet lille Hold — som en Begyndelse. Hvem ved, om ikke.

Sommeren 1926?

Spejdernes Teltlejr

ad Aare kan blive en stadig tilbagevendende Begivenhed, som Københavnerdrene „slaas om“ at være med til.

Tænk, hvad 4 Dages Lejrophold vil være for en Oplevelse for disse Drenge — Sommerens store Begivenhed — som de vil tale om og leve paa hele Vinteren igennem.

Og det skal være

Jer Drenge,

der arrangerer det hele! I skal samle ind til den, I skal lave Maden — stege Bøfferne og koge Havregrøden — I skal lære disse Drenge, hvad Spejderliv er!

Naturligvis kan I ikke alle være med som „Værter“ i Lejren — men I kan alle være med til at virkeliggøre Drømmen ved at sende et Bidrag — stort eller lille — og alle skal I til den Tid være velkomne ude ved „Teltbyen“s Lejrbaal.

Tænk, hvilke Aftener, vi kan faa!

Naturligvis er det først og fremmest Københavnerne, vi henvender os til — men det skulde ikke undre os, om ogsaa mange Provinstropper vilde være med.

Tænk, om Drømmen blev Virkelighed! Her er for en Gangs Skyld en „good-turn“ i større Format. Vil I være med, Spej-

Se Præmiegaaden S. 26.

Se Præmiegaaden S. 26.

4. VESTERBRO ULVES SOMMERLEJR

Vi ventede os meget af Sommerlejren i Aar, idet vi havde faaet Lov til at have den sammen med 4 V'bro Spejdere. Ulvelejren skulde ligge lidt for sig selv og naturligvis have sit eget Program, men ellers nyde saa mange Fordele som

14 glade Ulve.

muligt af dette Fællesskab. — Lejrpladsen var Højstrup nede ved Rødvig.

Torsdag den 2. Juli samledes vi, baade Spejdere og Ulve, Kl. 6½ Morgen paa Frederiksberg Runddel belæsset med fuld Udrustning for pr. Lastautomobiler at drage ned til Lejren. Indladningen skete hurtigt og godt, og i den dejlige Sommermorgen gik det ud af Byen, og det kan nok være, at nogle og halvtreds livsglade Sjæle hurtigt fik Humøret op, og tre Punkteringer undervejs hjalp jo ogsaa til. Ved 1-Tiden var

Lejren ved Højstrup.

vi paa Lejrpladsen og gik straks i Gang med at rejse Teltene. Eftermiddagen gik med at faa alt i Orden, men saa var det ogsaa en fin Lejr, de 14 trætte, glade Ulve gik til Ro

efter en lang, anstrengende Dag, i glad Forventning om alle de dejlige Dage, der maatte komme, og de næste 8 Dage kom, rige paa Oplevelser og godt Vejr.

Lejrpladsen var en Eng, skærmet mod Øst og Vest af Skov, og vendte mod Syd lige ud til Fakse Bugt.

Om Morgen Kl. 7 stillede Ulvene ovre i Spejderlejren og gik med Spejderne i Vandet; den næste halve Time gængs Stranden af den mest løsslupne Livsglade, og en Flok sultne, morgenfriske Ulve stillede til Morgenmad. Iøvrigt fulgtes det fastlagte daglige Program, af hvilket en meget vigtig Del: Tilberedningen af vore forskellige Maaltider, foregik under spændt Opmærksomhed. Vort Ildsted var endog Genstand for Spejdernes Misundelse, saa godt havde vi faaet det indrettet. De fleste Aftener fik Ulvene Lov at komme til Spejdernes Lejrbaal, og det var jo Dagens Festøjeblik,

Fangen præsenteres i Ulvelejren.

naar Ulvene, indhyllede i deres Uldtæpper, som 14 smaa, formummende Skikkelser stillede ved Lejrbaalet. Sang, Op-læsning og Ageren kappedes om at gøre disse Lejrbaal uforglemmelige.

En Nat havde Spejderne haft en Øvelse, der drejede sig om en Vagabond (for Tilfældet), der vilde skaffe sig Adgang til Lejren. Der var stor Opstandelse, og da Spejderne næste Morgen fik fat i ham, stillede de, i overdreven Glæde og Festdragt, med deres Fangst i Ulvelejren for at demonstrere deres Dygtighed. — Et Øjeblik fuld af Komik.

Alt for hurtigt gled Dagen, og den 9. Juli ved Middagstid holdt Lastautomobilerne dernede for atter at bringe Ulvene ind til København. Spejderne havde taget Opstilling og gav os en Afskedshilsen, som vi besvarede af vore Lungers fulde Kraft. Gode Kammerater havde Spejderne været Ulvene, og paa alle mulige Maader, hvor de kunde, havde de hjulpet os, derfor vil vi gerne sige dem Tak for deres Andel i 4 V'bro Ulves uforglemmelige Sommerlejr.

Mus.

Husk! Spejder Munderings Magasinet A/S Landemærket 3, Telefon 10909 er størst - bedst - billigst

Ved Baales.

Jørgen Bentzen.

Væggende, lidt enstonigt.

Flammer flakker, og Nat-ten kogler halvt i Skygge og halvt i Skin

The first system of the musical score is in G major (one sharp) and 6/8 time. It consists of a vocal melody on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The lyrics are written below the vocal staff.

Elver danser der-ud og ind, der-ud, derind, spinder Verden i Drømmespind.

The second system continues the musical score with the same instrumentation and key signature. The lyrics are written below the vocal staff.

Flammer flakker, og Natten kogler,
halvt i Skygge og halvt i Skin;
Elver danser derud og ind,
derud, derind,
spinder Verden i Drømmespind.

Flammer flakker og Natten kogler,
Lygtemændene rundt omkring
titter ind i vor muntre Ring,
ja tit i Ring!
De begriber slet ingenting.

Flammer flakker og Natten kogler,
Mosekonen med kroget Ryg
brygger skummelt sin svale Bryg,
ja bryg og bryg!
Mosekone med kroget Ryg.

Flammer flakker og Natten kogler,
Elverhøj staar saa luerød
paa troldske Pæle i Lueglød,
saa troldsk i Glød;
Elverhøj staar saa luerød.

Flammer flakker og Natten kogler,
Ilden snor sig saa sært til Røg.
Luften fyldes af sølsom Støj,
af Røg og Støj.
Eja! Det var en Heks, der fløj!

Erik Moltesen.

MED SKIVE TROP I ENGLAND

Holdets Leder, Redaktør Leif Hendil, hilser paa Cardiff's Lord Mayor.

Vi var 80 Jyder, der Mandag den 13. Juli entrede S/S „la Cour“ i Esbjerg Havn for i 14 Dage at opholde os i England som Gæster hos Spejderne der. Turen, der var planlagt af Redaktør Hendil, Skive, var oprindelig kun for Spejdere i 1. Skive, men ved Velvilje fra Hr. Hendils Side havde 40 Spejdere fra henholdsvis Esbjerg, Horsens, Viborg og Aalborg faaet Tilladelse til at komme med.

Naa, af Sted kom vi som sagt, og det var jo noget ganske nyt for os saaledes at tage ud paa 24 Timers Sprejse. Adskillige kloge Hoveder fortalte saa overbevisende, at vi nok skulde blive „vuggede“, naar vi kom ud i rum Sø, at nogle rejste sig af deres Køjer for at „ofre“, Tanken derom havde været nok. Vi fik imidlertid en god Overfart og satte fuldstændig raske og med store Forventninger Foden paa engelsk Jord.

Allerede paa Kajen i Parkeston stod den stedlige Trop opmarcheret for at byde os Velkommen, og ved Ankomsten til London, vort første Maal, stod selve den internationale Kommissioner, Mr. Martin, med en stor Flok Rovers, der paa forskellig Maade forsikrede os om deres Glæde ved at se os. Her paa Stationen oplæste Mr. Martin

Velkomsttelegrammer fra Dronning Alexandra og Verdensspejderchefen.

Fra Banegaarden gik Turen i store aabne Biler igennem London til „Swedish Hall“, den svenske Forsamlingsbygning, der var overladt os til Hovedkvarter og Residens.

Allerede den næste Dag skulde vi faa

en Forsmag paa, hvor interessante, men trættende Dage, vi skulde komme til at tilbringe i England. Efter en Tur igennem Hovedgaderne standsede vi ved „den ukendte Soldats Grav“, hvor vi nedlagde en signeret Krans, medens Orkestret spillede „God save the king“.

Frokosten nød vi paa en italiensk Restaurant efter først at have besøgt den gamle, interessante Fæstning Tower. Eftermiddagen tilbragte vi i en Variété, men den Aften skulde blive den mest interessante paa Englandsturen. Kl. 8 mødte vi i Westminster til

en Aftenfest med Londons Rovers.

Den Jubel og Begejstring, der opstod, da Holdet med Musik i Spidsen marcherede ind i Salen, røbede tydeligt, hvor velkomne Gæster vi var. Her var mødt 1500 Rovers fra alle Dele af London blot for at være sammen med os, og efter at vi havde traadt af, blev vi bogstavelig talt revet bort for at stifte ny Venskaber eller forny de gamle fra Jamboreen. Det blev en uforglemmelig Aften.

Men endnu mere skulde vi opleve, som sent vil udslettes af Erindringen: Frokosten i det internationale Hovedkvarter, Besøg paa Wembley-Udstillingen, Biltur som Gæster hos „Maypole Dairy Co.“, hvis Fabrikker vi besaa, og endelig en

Fra Besøget paa „Maypoole Dairy Co.“s Margarinefabrik. Alle er iført „Maypoole-Uniformen“.

Biltur igennem det smukke Sydengland med

Besøg i Bentley, hvor Verdensspejderchefen bor.

Desværre var Sir Robert selv paa Udenlandsrejse, men for at vi ikke ganske skulde blive snydt, blev vi vist rundt i hans smukke Villa. Især opholdt vi os længe i Chefens Arbejdsværelse, hvor saavel Dele af Møblementet som de Ting, der prydede Væggen, var fremstillet af ham selv.

Efter at have tilbragt fire Dage i London, maatte vi tage Afsked med Vennerne der for at begive os til Cardiff, der gav os en om muligt endnu mere hjertelig Modtagelse end den, vi havde faaet i London. Cardiff skulde i det hele taget blive den By, vi følte os mest hjemme i. Alle lige fra den mindste Rekrut til „Bedstefar“, Commissioner Harry Cocks, gjorde deres yderste, 15

for at vi skulde føle os hjemme i Byen. Derfor var vi, saavel som vore Værter, kede af, at vi efter knapt to Dages Ophold maatte tage til Manchester. Var Opholdet kort, spildte vi til Gengæld ikke Tiden. Mandag Morgen begyndte vi med en Visit i Dokkerne, Verdens største, hvorfra Turen gik til Raadhuset, hvor Byens Lord Mayor (Borgmester) modtog os og bød os til Frokost. Vore Følelser svingede mellem Højtidelighed og Smil ved Synet af Lord Mayor, der efter engelsk Skik optraadte i en stor, vid Kappe, overbroderet med

Guldbaand, og med en stor Guldhænge om Halsen. Naa, det Syn skulde vi opleve en Gang til. Efter en smuk Biltur i Byens Omegn havde vi den Aften en Fest sammen med Cardiff-Spejderne. Allerede den næste Dag maatte vi forlade Byen, men forinden nedlagde vi en Krans ved Mindetavlen i Raadhuset for de i Krigen faldne, der havde været ansat der.

Manchester gjorde straks et utiltalende Indtryk paa os ved al sin Kulrøg og sine tilsodede Huse, men jo længere vi blev i Byen, des bedre syntes vi om den.

Ogsaa her inviterede Divisionen os paa Biltur i Byens Omegn, det smukke Derbyshire. Først den anden Dag skulde vi faa et Indtryk af

Havne -og Fabriksbyen Manchester.

Om Formiddagen blev vi pr. Dampers ført rundt i Havnen, der med sine Dokker og Kanaler er tryllet frem i store grønne Enge. Vi havde her Lejlighed til at se en rigtig moderne Havneby med store Pakhuse, Kraner, Sluser o. s. v. Fra Havnen gik Turen til en stor Bomulds mølle, hvor vi saa Bomulden paa dens Vej fra de store, importerede Baller til Klædelageret. Efter at have beset alt dette, kunde vi med god Samvittighed indtage vor „High-tea“ i Raadhuset som Lord Mayors Gæster. Aftenen tilbragtes i hyggeligt Samvær med de stedlige Troppe.

Den sidste Dag i Manchester tilbragte vi nogle interessante Timer som Gæster hos „Co-operative Wholesale Society“,

en stor Sammenslutning af engelske Handlende, der driver deres egne Fabrikker og i Manchester har Udstillingsbygning for de Varer, Selskabet fremstiller. Da Spejderne i Salford, Manchester's Frederiksberg, ikke vilde snydes, tilbragte vi den Aften hos dem som deres Gæster, og det maa siges, at de gjorde deres bedste, for at vi skulde faa et godt Indtryk af deres By med hjem. Lørdag d. 25. rejste vi fra Manchester, men nu forestod der os

en Hjemrejse med Forhindringer.

Efter ca. 10 Timers trættende Jernbanekørsel blev vi i Parkeston modtaget med den behagelige Meddelelse, at Kaptajnen paa det Skib, der skulde føre os hjem til Danmark, kun vilde medtage 50 af os. Det er endnu ikke opklaret, om Fejlen ligger hos D. F. D. S.s Kontor eller kun skyldes manglende Imødekommenhed hos Kaptajn Rindberg, nok er det, 30 af os blev i Parkeston i to Dage, hvor stedlige Spejdere straks stillede Telte til Raadighed og i det hele taget bestræbte sig for at gøre det godt for os.

Onsdag d. 29. var vi endelig hjemme i Danmark, to en halv Dag senere end beregnet. Dog har vi kun gode Minder om Turen, som vi alle skylder Redaktør Hendil en varm Tak for, og alle Deltagerne vil sikkert ogsaa bestræbe sig for at være i Stand til at deltage i de Ture til Belgien og Frankrig, som Redaktør Hendil tænker at arrangere næste Aar.

Alf.

Intet
kan
kvæle
livssunde
Sjæle

Hvor
de
i sunde
Legemer
bo

Redigeret af G. Honnens de Lichtenberg, Willemoesgade 54, København, Telefon Ø. 3529 y.

Søspejderdivisionen.

Formand for Divisionsraadet: Kap-
tajn K. V. Høyer, Gl. Kongevej 80. V.
Telf. Vester 3356.

Divisionschef: Spløjtnant K. Dahl,
p. t. Fiskeriinspektionsskibet „Diana“,
Brevpostkontoret, København K.

Kaproningen den 26. Juli 1925

Til den internationale Regatta, som
afholdtes i København i Dagene den 25.
og 26. Juli, havde Søspejderne faaet
Indbydelse til at deltage. Løbet for Søs-
pejderne fandt Sted Søndag den 26.,
og følgende Troppe var anmeldt til at
deltage: Svendborg Trop, Skovshoved
Trop og Københavns 1. og 2. Trop. Baa-
dene blev ført af de respektive Trops-
førere.

Kaproningen skulde foregaa i Hval-
baade, som Divisionen havde laant af
Marinen. Da disse imidlertid ikke havde
været i Brug i længere Tid og først var
sat i Vandet et Par Dage forinden, trak
de følt, bl. a. sad Svendborgerne i Vand
til op over Anklerne. Løbet strakte sig
over 500 Meter med Opløb ved Knippels-
bro og tilbagelagdes af Svendborg Trop-
pen som Nr. 1 paa 3 Min. og 19 Sek.
og af Københavns 1. Trop som Nr. 2
paa 3 Minutter og 31 Sek. Svendborg
Troppen gik saaledes af med Sejren og
blev af de andre Troppe honoreret med
en dundrende Hyldest, som næsten for-
færdede Tilskuerne.

Straks efter Kaproningen gik Køben-
havns 2. Trop om Bord i „Gry“, som
laa ved Knippelsbro, for at begive sig
paa Sommerens Langtur. Scar.

Københavns 1. Trop.

„Gringo“ har i Løbet af Sommeren væ-
ret ude paa to Langture. Den første gik
til Aarhus, hvor der blev gjort et Par
Dages Ophold. Paa Hjemturen var man
et lille Svip nede i Store Bælt, og senere
anløb man Yderby Havn.

En anden Langtur, som førtes af
Tropsføreren, gik rundt om Sjælland, og
paa denne som paa den første Tur var
der rig Lejlighed til Sejlmanøvre, da
man fik prøvet baade godt og daarligt
Vejr. Red.

VORE TROPSFØRERE

O. Schou Christensen,
Københavns 1. Trop.

Skovshoved Trop.

Begyndelsen af Maaneden stod i
Langturens Tegn. Der startedes Lørdag
den 4. og sluttedes Lørdag den 18. Vi
anløb Møns Klint, Stubbekøbing, Svend-
borg, Thorp, Middelfart og Kolby Kaas.
Nærmere om Turen vil følge i en senere
Artikel, naar Billedmaterialet er samlet.

Efter en Omsyning af Storsejlet, gik
„Willemoes“ Tirsdag den 21. ud paa sin
anden Langtur med Ældreafdelingen.
Fredag den 31. skulde den mødes med
„Gry“, hvorefter de skulde bytte Far-
tøj, saaledes at Skovserne tog hjem med
„Gry“, medens 2. København gik paa
Langtur med „Willemoes“.

Paa sin 2. Langtur anløb „Willemoes“
Skagen.

Sidste Halvdel af Maaneden har været
præget af Spejdernes Bortrejse, og
Mødeprocenten har saaledes været lille.

Aage Broby,
Tropsassistent,
Strandvej 295, Chl.

1. Svendborg Søspejdertrop.

Troppen arrangerede Søndag den 5.
en Hvaljagt udfor Christiansminde i
Svendborg i Anledning af Rundskuefe-
sten og modtog i den Anledning af
Rundskuekomiteen et smukt Sølvbæger
som Tak for Arrangementet.

I Dagene fra den 18. til den 26. incl.
havde vi Sommertur til Sønderjylland;
der deltog 8 Spejdere og 2 Førere. Tu-
ren var helt igennem vellykket og be-
gunstiget af et ualmindeligt godt Vejr.
Paa Hjemturen var vi inde i Assens,
hvor vi blev ualmindelig gæstfrit be-
handlet af Spejderne der og deres Trops-
raad.

Søndag den 26. deltog Troppen i D. F.
f. R.s internationale Regatta i et Løb
sammen med 1. og 2. København og
Skovshoved og blev Nr. 1.

N. Christensen,
Tropsfører.

Gamle Dreng.

Ved I, at det er Sven Fritzsche, der
er Kolonnechef for Nørrebro Kolonnen
(Landspejderne)?

Efter 3 Aars Ophold i Stege er Børge
Monberg vendt tilbage til København.
Forhaabentlig ser vi ham snart som ak-
tiv Søspejder i hans gamle Trop.

Gry paa Skattejagt.

Maanen skinnede over den sølvglitren-
de Havflade, og Sydostvinden fik
„Gry“s Sejl til at bugne, da vi Natten
mellem d. 4. og 5. Juli i Aar med blæn-
dede Lanterner nærmede os Strandmøl-
len.

Vi havde hørt, at en Bande Lande-
vejsrøvere (1. Buffalo Bill Trop) havde
sat sig i Besiddelse af en stor Skat og
nu var ved at transportere den til deres
Skjulested langt inde i Landet.

Vi havde faaet at vide, at de denne
Nat vilde slaa Lejr paa Stranden ved
Strandmøllekroen, og vort Maal var nu
at finde Lejren og bemægtige os Skat-
ten.

Da vi paa Grund af Vindstille var ble-
vet sinket en Del, lod Chefen seks Søs-
pejdere sætte i Land ved Taarbæk; de
skulde udspejde Fjendens Stilling og un-
dersøge, om der var sat Vagtposter ud
langs Stranden. Hvis dette var Tilfæl-
det, skulde de give Signaler ud til
„Gry“, som holdt den gaaende langs
Kysten; det gjaldt jo for os om at slip-
pe i Land uden at blive opdaget.

Nu lød Ordren til at bjerge Sejl og

Vi mødes i Spejder Munderings Magasinet ^{A/S} Landemærket 3, Telf. 10909.

gøre Ankeret klar, og kort Tid efter ankrede vi, alt foregik selvfølgelig uden en Lyd. En Jolle blev gjort klar og fik Ordre til at søge ind til Stranden for om muligt at faa Forbindelse med de landsatte Spejdere.

Med stor Spænding afventede vi om Bord paa „Gry“ Jollens Tilbagekomst. Var vi blevet opdaget og var Kysten besat? Det var de Spørgsmaal, som optog alle Mand. Efter et Kvarters For-

løb vendte Jollen tilbage, den havde ikke faaet Forbindelse med vore egne Spejdere, men derimod havde man opdaget en fjendtlig Vagtpost ved den sydlige Del af Stranden.

Dette var os jo egentlig en Streg i Regningen, men da Klokken næsten var et, og det vilde begynde at lysne ved Totiden, besluttede Chefen at tage Vagtposten med Storm. Mandskabet blev fordelt i Jollerne, som dreefter forsigtigt nærmede sig Stranden. De sidste 25

Meter blev der trukket ordentlig paa Aarerne for med Kraft at sætte Baadene paa Land, saa faldt der en kort Kommando, alle Mand sprang ud og tog et rask Tag i Fartøjerne og satte dem op paa tørt Land. Det kom som en Overraskelse for Røverne, de flygtede skyndsomst og undslap til Trods for, at Landgangsfolkene straks havde optaget Forsøgelsen. (fortsættes.)

FRA ANDRE

Swatow er en lille kinesisk Kystby. Den staar ikke i Geografien. Engang kort efter Nytaar agtede Guvernøren, General Hung, at foranstalte en større Festlighed, og Byens „Boys Brigade“, svarende til F. D. F. i Danmark, fik den Opgave at bevogte alle Indgange. Ordren lød, at kun de, der var forsynede med Emblem eller Billet, maatte indlades.

Henimod den Tid, Festen skulde tage sin Begyndelse, ankom Guvernøren med Følge. De to Drengene ved Indgangen nægtede Guvernøren Adgang, da han hverken havde Emblem eller Billet. De viste dog hans Forsikring om, at han var selveste Festgiveren, den Opmærksomhed, at de tilkaldte to af Førerne, svarende til vor Tropsassistent og Patruljefører, hvoraf den første havde Kommandoen over Vagtposterne. Begge henviste til den udtrykkelige Ordre, de havde faaet, ikke under nogen Omstændigheder at indlade en eneste uden berettigede Adgangstegn og fastholdt Adgangs nægtelsen. Guvernøren vendte rasende om og tog hjem. Kort efter ankom en Deling Soldater, som arresterede de to Førere og førte dem frem for Guvernøren, paa hvis Pande Tordenskyerne havde lejet sig. Der kom en meget kraftig Udladning, som endte med Ordren: „Tag dem udenfor og skyd dem og stik saa Ild paa Festpladsen.“ Stillet Ansigt til Ansigt med dette noget ubehagelige Fremtidsper-

EN LILLE HELT

Vi bringer her et Billede af Kaj Hansen, der forleden reddede en Mand fra at drukne. Kaj er Medlem af F. D. F.

det kan ikke bebrejdes os, at vi adlyder spektiv tog Assistenten til Orde: „De har selv givet den udtrykkelige Ordre, og

DRENGEKORPS

den, ellers vilde vi jo ikke være den Tilid værdig, man har vist os ved at tildele os denne Opgave. Med os kan De gøre, hvad De vil. Det spiller ingen Rolle, om vi bliver skudt, men vi synes, at det er at gaa for vidt at afbrænde Festpladsen og forårsage mange uskyl-dige Menneskers Død.”

Ved disse jævne Ord maatte den store Mand, der herskede over Liv og Død, erkende, at han havde haft Uret. Uvejrs-skyerne spredtes, og med Naadens Sol-skin over sig førtes de unge Mennesker tilbage til deres Post. Straks efter ankom Generalen, nu forsynet med et mægtigt Emblem og blev indladt.

Han tog Plads paa Tribunen og lod atter de to Førere stedes for sig. Saa slog han ud med Haanden og talte til alt Folket. Han fortalte, hvad der var sket. „Se her staar to, hvis Troskab mod en given Ordre nær havde kostet dem Livet. Jeg er stolt over i hele denne Forsamlings Paasyn at trykke deres Hænder og vilde ønske, at vort Fædreland havde mange saadanne Sønner.”

Den næste Dag prangede Husvægge, Telefonstolper etc. med en Kundgørelse fra Guvernøren, der i de mest ærefulde Vendinger omtalte Begivenheden.

Det gør intet til Sagen, at de to Fyre ikke er Spejdere. De var af den rette Støbning og jeg synes, at Begivenheden er værd at fortælle danske Spejdere til nærmere Eftertanke.

Bonde.

Har du været i Spejder Munderings Magasinet ^{A/S} Landemærket 3, Telf. 10909

Vil Du vinde en smuk Silke-Dannebrogsfane

til
dit Forbund
eller
din Trop
og
en kontant Præmie
til dig selv

???

LÆS
næste Side!!

Enhver Spejder
bør
deltage!!

Ugebladet Dansk Familie Blad

paabegynder den 1. September

en storslaaet Uddeling af store, smukke Silke-Dannebrogsfaner, der hver især har en Værdi af ca. 250 - To Hundrede og Halvtreds - Kr.

Fanedugen er ekstra prima svær Silkefanedug, Stangen mahognipoleret med Messingdelingsstykke, smukt Messingspyd, et Sæt Silkekvaster med Snor, sort Læderlakbandoler samt Hylster til Opbevaring.

DESUDEN UDDELES

106 kontante Præmier til et samlet Beløb af 1500 Kroner!

Hvad intet andet Blad har præsteret bringer det landskendte, populære Ugeblad DANSK FAMILIE BLAD nu til Udførelse og vi maa sige - i logisk Tilknytning til sit Navn nemlig DANSK Familie Blad. - I rigtig Forstaaelse af den naturlige Trang, der er til Stede i enhver Spejder-Afdeling og Spejdertrop til at have Samlingsmærket - det kære danske Flag - i saa smuk en Udførelse som muligt, tilbyder Dansk Familie Blad Eder under Mottoet: **Æren, er det fagreste Træ i Skoven** en kærkommen Lejlighed til at faa tilfredsstillet denne Trang, idet Bladet den 1. September **paabegynder en Uddeling af store, smukke Silke-Dannebrogsfaner af samme Slags, som vi kender fra Danmarkssamfundet.** (Se vedstaaende Illustration).

Enhver af Eder kan faa Andel i denne Uddeling til Fordel for Eders Forbund, Afdeling eller Trop!

Og ikke nok hermed! I Forbindelse med Fane-Uddelingen udsætter DANSK FAMILIE BLAD

106 kontante Præmier til et samlet Beløb af 1500 Kr.

Men hvorledes skal I nu bære Jer ad med at faa Andel i alt dette? Jo! Meget let. Fanerne og de kontante Præmier bortgives ved Lodtrækning mellem dem, der blot indsender den ØNSKE-KUPON, der hver Uge findes i DANSK FAMILIE BLAD. Udfyld blot denne Kupon og indsend den til Bladet, saa har du en Chance for ikke alene at kunne vinde en af disse smukke og meget værdifulde Faner, men tillige en kontant Præmie, thi

til hver Fane er knyttet en kontant Præmie.

Fanerne uddeles under Forudsætning af, at de af Vinderne bortsælges til det Forbund, den Afdeling eller den Trop, som Vinderen selv bestemmer. Den kontante Præmie tilfalder derimod Vinderen selv.

De øvrige kontante Præmier vindes af dem, der ikke er saa heldige at vinde Fanerne!

Dette er i store Træk Reglerne for denne smukke og storstilede Plan. Og vi skal der-til føje, at **Fane-Uddelingen**, som foreløbig omfatter 13 Faner til en samlet Værdi af ca. **3000 Kr. vil blive fortsat**, saafremt der er fornøden Tilslutning, altsaa hvis I slutter op i stort Antal og tager Del i Forsøget paa at skaffe Eders Forbund **en eller flere** af disse smukke Silke-Faner.

**GØR IKKE ALENE SELV ET FORSØG, MEN FAA OGSAA KAMME-
RATERNE TIL DET OG I VIL ERFARE SANDHEDEN I MOTTOET:**

ÆREN ER DET FAGRESTE TRÆ I SKOVEN

Eventuelle Billeder fra Vindernes Overlevering af Fanerne vil blive offentliggjort i Dansk Familie Blad.

DANSK FAMILIE BLAD KOSTER KUN 25 ØRE PR. NUMMER!

og faaes overalt i Provinsen.

I København faaes Bladet paa Ekspeditionen, Købmagergade 9 eller i Korsbaand ved Indsendelse af Frimærker for et eller flere Numre.

ET RIM

En rigtig Spejder med
godt Humør
IRMA Margarine paa
Maden smør

Opladning

af Radio Akkumulatorer og Bil Akku-
mulatorer hurtigt og billigt.

S. Aa. Ellisen, Helgolandsgade 19, C. 10185

Til Damme

og Bassiner haves store, meget smukke
Guldflsk samt flere Arter billige Koldt-
vandsflsk. Særskilt Akvarieværelse med
mange sjældne Tropelisk forefindes. —
Stort Udvalg i Kanariehunner til Hæk.

Alt til Fugle- og Fiskepleje føres.
Willumsens Fugle- og Akvariehus
Østerfarimagsgade 45 — Telefon Øbro 2550
Forespørgsler — Svarporto

FOTO-ARTIKLER

Enhver Spejder bør have
et Kamera

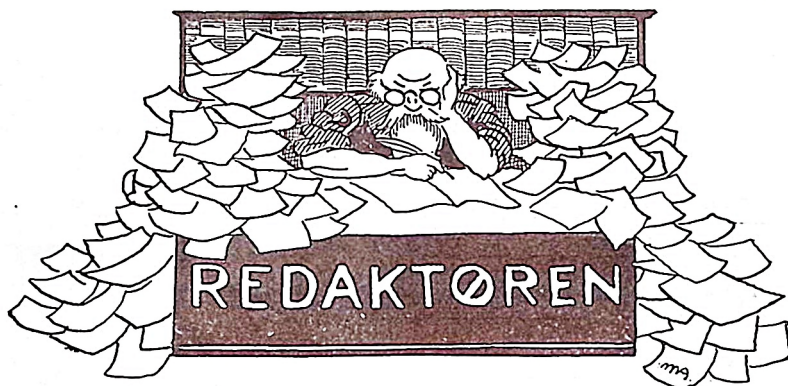
Største Udvalg Gratis Vejledning

A. LYKKEBERG

Østergade 37 Telf. 10769

Cloëttas Chocolade

faas overalt
Fineste dansk Fabrikat

NÆRUM KOSTSKOLE. NÆRUM

Telefon: NÆRUM 143

Spm.:

Kære Redaktør!

Vil du ikke sige mig:

- 1) Hvordan man laver en Kasse til Insekter? (Det er nærmest, hvad Bunden er af og hvor stor den skal være).
- 2) Skal man bruge Knappenaale, eller er der nogle særlige Naale?
- 3) Synes du vel, at man kan have Sommerfugle og Biller sammen?
- 4) Hvad er det, man skal strø imellem Dyrene?
- 5) Hvad skal der til for at tage Pladen til 40 km Gang?
- 6) Hvad koster den?
- 7) Hvormange Skoletroppe er der her i Landet? Hvilke?

Din trofaste

Sommerfuglefangst.

Svar:

- 1) Bunden laves bedst af Kork eller Pap.
- 2) Der findes nogle meget tynde „Insektnaale“ — men Knappenaale kan naturligvis ogsaa bruges.
- 3) Det afhænger af Samlingens Størrelse. Jeg tror godt, de kan enes!!
- 4) Nafta.
- 5) Et Par gode Støvler! Hvor langt du skal gaa, kan du jo nok selv regne ud!
- 6) 4 Kr.
- 7) Birkerød, Glentetroppen (Nykø-

bing F.), Sundby Skolekolonne (4 Troppe), Vigerslev, Hellerup Divisionen, Tønder, Hindholm Kostskole, Bøge, Sønderborg Statsskole (2 Troppe), Nærum Kostskole.

Spm.:

Kære Redaktør!

Findes der ikke en Bog for Søspejdere? Hvad koster den? Hvor kan den købes?

Scout.

Svar:

Indsend Porto til Søspejderredaktøren. (se Søspejdersiden) — saa bliver „Uddannelsesbestemmelser m. m.“, en Pjece, som er anerkendt af Divisionen, tilsendt. Endvidere findes der en Søspejderhaandbog af K. E. Nielsen (4 Kr.) Den kan faas i Bogladen.

Spm.:

Kære Redaktør!

Vil du ikke være saa venlig at besvare disse Spørgsmaal:

- 1) Hvor langt skal man kunne svømme for at være Frisvømmer?
- 2) Er det ligegyldigt, enten det er i Ferskvand eller Saltvand?

En Hilsen sender din ubekendte Ven
Scout.

Svar:

- 1) 250 Meter.
- 2) Ja.

KONDITOR

Henning Klentz — Torvegade 32 — Amager 4423

De bedste Kager, Chocolader og Desserter

Bringes overalt i Byen

Forlang udtrykkelig

**ASP
CYKLE-
LYS.**

Stemplet ASP i lyset
Det eneste rigtige
Cyklelys der findes

Uundværlig til
Vin-, Saft- og Thermoflasker

EXPANDER PROP

5 Størrelser passende til alle
Slags Flasker
Lukker hurtigt og lufttæt.
Holdbar og hygiejnisk

Faas hos Isenkræmmerne

Amerikansk Iscream-Fryseri
Onsgaardsvej 3
Telefon Hellerup 1263

1ste Kl. Is-Anretninger til Selskaber
Eneforhandler af Is i Jamboreelejren
Leverance til Skole- og Spejderfester

**Schous
Mokka
Kaffe-
tilsætning**

A/S KAFFESURROGATFABRIKEN SKANDIA

Bemærk:

Redaktørens Adresse:
Nærum Kostskole, Nærum. • Telefon Nærum 143

S P E J D E R - V I S E

Vi fremad, fremad iler.
Vi vandrer Dagen lang
der ikke Tid til Hvil er,
men nok til lystig Sang.
Tra-la, Tra-la,
Tra-la-la-la-la-la,
Tra-la-la-la-la-la-la-la,
Tra-la-la-la-la-la!

Vi fremad, fremad iler
igennem Mark og Vang.
Om ogsaa Regnen siler,
vi synger Dagen lang.
Tra-la o. s. v.

Vi fremad, fremad iler
som gjaldt det Yangsekiang,
mens Folk forbi os biler
i deres Ford-Sedan.
Tra-la o. s. v.

Vi fremad, fremad iler
med Bulder og med Bang.

Naar Solen til os smiler,
vi synger nok en Gang.
Tra-la o. s. v.

Vi fremad, fremad iler
med Sang af lystig Klang,
selv om den sidste Mil er
saa umanerlig lang.
Tra-la o. s. v.

Vi fremad, fremad iler
til Sejren naas engang,
og naar i Baalet Ild er,
vi danser vil Kang-kang.
Tra-la o. s. v.

Vi fremad, fremad iler
imorgen nok en Gang,
og saa vi atter kiler
paa denne lille Sang:
Tra-la o. s. v.

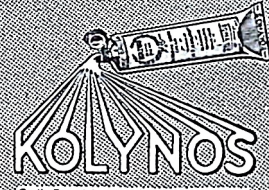
C. C. C.

**HELLESENS
VII-20**

VERDENS BEDSTE LOMMELAMPE-ELEMENT.

**Amerikas bedste
Tandpasta
hedder**

KOLYNOS

Gratis Prøvetube tilsendes fra Hoveddepotet
F. Siegmund, Stormgade 8, København B.

Udkommet

**RADIO
TANGO**

AF A. K. JERSHOLT

Forsendes overalt

**JAC. BOESENS
MUSIKFORLAG**
64 VESTERBROGÅDE KØB. TELF. 2960

Fra Divisionerne.

Indsend
små korte
Meddelelser
om Troppens
Liv til
Redaktionen
Nærum
Kostskole,
Nærum.
Telefon
Nærum 143

Bemærk Redaktionen's Telefon-Nr.
Nærum 143.

Good-turn.

Jens Bangs Tropp har paa Sommerturnen faaet Lejlighed til at øve en lille „goodturn“. En Nat hørte en af Spejderne en Mand klage sig. Han vækkede Førerne, og det viste sig da, at det var en af den nærliggende Gaards Karle, der var faldet af Cyklen, idet Forgafelen var knækket, og havde forslaaet Hovedet meget alvorligt. Ambulancetasken kom hurtigt frem, Saarene blev vaskede og en foreløbig Forbinding anlagt, hvorefter den tilskadekomne blev transporteret til Lægen.

Dronning Margretes Tropp.

Troppen, der bestaar af 22 Spejdere og en Ulveflokk med 12 Ulve, deltog i Skjalm Hvides Divisions Foraarsturnering i Store Bededagsferien, hvor den vandt 3 Præmier. Troppen har ligget stille i Juni Maaned, men nu arbejder den igen med Week-end-Lejre hver Lørdag. Fra den 26. Juli til 1. August har der været afholdt Sommerlejr ved Herregaarden Dragsholm ved Sejrsbugten, hvor der deltog 13 Spejdere; men paa Grund af Tropsførerens Sygdom blev Lejren ledet af en Patruljefører. Troppen traf der sammen med 1. Frederiksberg, som ogsaa laa i Lejr der.

Danske Spejdere i Flensborg.

Syd for Danmarks Statsgrænse, i Sønderjyllands gamle Hovedstad Flensborg, findes en blomstrende dansk Spejdertrup. Den stiftedes i 1919, samtidig med at der i andre sønderjyske Byer stiftedes Spejdertruppe — men medens Troppene i Sønderborg, Tønder, Aabenraa og Haderslev kom ind under Danmark ved Genforeningen i 1920, led Flensborg-Spejderne den næsten dræbende Skuffelse, at deres By ikke kom med. I Afstemningstiden havde de raske Drengene taget mangen en haard Tørn. Det var langt fra ufarligt at gaa i dansk Spejderbluse i Flensborg den Gang; men Faren bandt Drengene til Danmark. Mange sønderrevne Bluser og mange blodige Skrammer brændte Kærligheden til Danmark ind i Drengenes Sind. Men den store Skuffelse ved Grænsedragningen truede med helt at tage Pippet fra Spejdersagen. En lille Kreds af behjertede Drengene holdt imidlertid Modet oppe, og selv om Troppen skrumpede ind, var der dog stadig en fast Kærne, der holdt sig frisk. Det var en Fest i de Tider at komme til

Flensborg og samles med Drengene i nogle smaa Stuer i en af Flensborgs Sidegader. Sjældent har jeg været med til noget mere højtideligt end en Flagparade i en Baggaard, omgivet af høje Mure, der skærmede mod nysgerrige Blikke. Mange af de Drengene, der i 1920 og 1921 holdt Modet oppe, danner nu en Art Rover-Tropp, Sct. Knuds Tropp, der tæller 27 Spejdere.

Rigtig Fart i Spejderarbejdet i de sidste Par Aar er der kommet med den danske Realskole, den har taget Opgaven i sin Haand. Spejderchef er Lærer Bernhard Hansen, og Korpsset tæller nu 93 Skoleelever foruden de 27 Rovers. Sidst men ikke mindst, bør nævnes de frejdige Pigespejdere, der danner en Tropp paa 40 Spejdere.

Ved det store Spejderstævne i Sønderborg i Bededagsferien deltog Flensborg-Spejderne som Gæster, og de erhvervede en velfortjent 1. Præmie for Lejrbaalsunderholdning. Ved det danske Aarsmøde i Flensborg d. 7. Juni i Aar, havde de den store Glæde for første Gang at maatte gaa gennem Gaderne med fuld Musik. Det var et stolt Øjeblik for Drengene og Pigerne, da de svingede ud af Skolegaarden under Bjørnborgernes March og med deres Ravnebanner i Spidsen. Ved hver Side af deres Fanebærere, der bar det gamle Vikingebanner, gik henholdsvis en Dreng og en Pigespejder, der bar vandret et tilhyllet Dannebrog, der udfoldedes paa Festpladsen. Paa Gaderne var der Masser af Mennesker, der stod stille og tavse og saa paa den danske Ungdom, ligesom alle Vinduer var besat af Tilskuere. Men det skal siges, at der fandt ikke den fjerneste Antydning af Demonstration Sted. Tyskerne er et disciplineret Folk, og naar de tyske Myndigheder har givet Tilladelse til Optøget, saa bøjser man sig for det! Den der med et modtageligt dansk Sind har overværet denne March gennem Hovedgaden i Flensborg, har haft en national Oplevelse, som aldrig glemmes!

Nærum

Har faaet ny Tropsfører, idet Lærer Gunnar Christensen har overtaget Ledelsen.

PRÆMIEOPGAVE

Hvad skal Barnet hedde?

Man plejer ikke at give Barnet Navn, før det er et Par Maaneder gammelt — men vi er saa sikre paa, at Planen skal gennemføres, at vi allerede nu udskriver en Præmie-Opgave:

HVAD SKAL LEJREN HEDDE?

Værs'go' — mine Herrer — tag fat! Find nu et Navn, der klinger: „Solborg“, „Teltbyen“, „Spejderbyen“ eller alt muligt andet. Indsend Forslaget inden 1. Oktober til Redaktionen, Nærum Kostskole, Nærum.

I Præmie udsættes:

**En Bronzemedalje med
Baden Powells Billede.**

Hvorfor kommer der saa mange i Spejder Munderings Magasinet^A/s Landemærket 3, Tlf. 10909.

Hvil i Grøften.

4. Slagelse Trop

har ligget i Sommerlejr ved Holbæk fra 19.—29. Juli. 26 Deltagere.

Nye Abonnenter.

Hovedpræmierne vandtes af:
Thorkild, Mouritzen, Aalborg.
Erik Jacobsen, Jyderup.
Hans Tofte, København.
Alf. Schiøttz-Christensen, Aalborg.

1. Nyboder Trop

afholdt Sommerlejr den 2.—13. Juli. Vandring fra Landskrona til Spøderaaen, ad denne til Skärälid, derefter til Ringsjön, hvor vi besaa Domkirken med det gamle Ur og Krypten med Trolden Finds-Stenstøtte. Over Malmø hjem til København igen. 24 Spejdere deltog.

Dagen efter Hjemkomsten fra Sverrig tog 2 af Troppens Spejdere paa en Tur i 3 Uger til Leith, Edinburgh, Glasgow, Manchester, Liverpool og London paa Besøg hos skotske og engelske Spejdere.

Se her!

Paa Korpskontoret, Bornholmsgade 1, ligger der Brev til:

Oze Møller-Nielsen, Offentevej Stenvej 105, København.

1. Døbbøl Trop „Jyllandsturen“ poste restante.

Palle Brun, Søspejderbaaden „Willemoes“.

G. Arup, Bornholmsgade 1.

Otto, Spejder ved Absalonstroppen, København.

Spejder Erik Lind, Skagen.

Spejder Niels Laurits Ullman Petersen, Adr. Skovfoged Christensen, Nørre Alslev.

Spejder Preben Jørgensen, Spejderlejren Absalon, Jægerspris.

Søspejder Arne Nielsen, „Gringo“, København.

Frøken Margrete Parm.

Man udbeder sig gerne Adresser paa ovennævnte, saaledes at Brevene omend med Forsinkelse dog naar den rette Ejer.

Hilsen fra Baden-Powell.

Dear Svane,

I received with the greatest delight the kind greeting sent to me by a thousand Scouts gathered on our Jamboree site.

I appreciate very much their kind thought of me on this happy occasion and I hope that you had the best of good camping.

Yours sincerely,

Robert Baden-Powell.

Glentetroppen

fra Nykøbing F. havde sin første Sommeretur i Aar fra 6.—15. Juli paa Langeland, 4 km syd for Spodsbjerg. Tu-

ren forløb godt. Det var fint Vejr, undtagen 2 Regnvejrsdage. En af de sidste Dage afholdtes Femkamp. Vinderen, Ole Bernth, fik en smuk Plade til Bæltet. Den sidste Aften var Troppen til Gilde paa en Gaard.

I Turnering ved Paris.

„Éclaireurs Unionistes de France“, et af de tre store franske Spejderkorps, afholder hvert Aar en Sommerfest, som har meget til fælles med vore Foraars-turneringer. Jeg var af en Fører, hvis Trop deltog, indbudt til at overvære denne Fest i Aar. Den var arrangeret som Week-end-Lejr med stort Lejrbaal Lørdag Aften og Øvelser, Konkurrencer og Opvisninger om Søndagen. Der deltog ca. 2000 Spejdere fra Paris og Omegn og engelske, russiske, armenske, kinesiske og danske Gæster.

Lejren var rejst en lille Mil Vej fra Hovedstaden paa en stor, trekantet Plads midt i Skoven. Alle de konkurrerende Patruljers Telte laa i en lang Række Pladsen rundt med Gavlene ind imod Midten. Næsten alle Telte var dekoreret med Tegninger af Dyr, Spejdere, Landkort, Blomster og mange andre Ting, som vi saa det hos Fransk-mændene, der deltog i Jamboreen. Mad lavedes der saa godt som ikke, man havde den med færdig hjemmefra eller købte den i et stort Restaurationstelt.

En af Patruljekonkurrencerne bestod i Vandkogning. Den fandt Sted Kl. 6 Søndag Morgen. Paa et Skudsignal tændte hvert Hold sit Baal og satte en Smule Vand over, men det var langt fra alle, der fik det i Kog. Det gjorde heller ikke noget, for da Dommerne havde gaaet Rækken rundt, gik alle Spejderne over til Restaurationsteltet og drak deres velfortjente Morgencholede.

Det store Spejderbaal Lørdag Aften var ikke meget forskelligt fra vore. Her fremførte M. Dujardin, kendt fra Jamboreen, for første Gang „Clementine“ paa Fransk. Han fortalte, det havde været en af de populære Sange i „Copenhagen“. Den lyder i Oversættelsen saaledes:

O ma pauvre, o ma pauvre, o ma pauvre
Clementine,
tu es perdu et pour toujours, c'est bien triste, Clementine.

Søndag var der i de første Formiddagstimer Korpsøvelse, hvor det ligesom

hos os kom an paa at erobre saa mange Baand som muligt, dernæst Friluftsgudstjeneste og saa Konkurrencer i almindelige Spejderidrætter. Om Eftermiddagen havde Patruljerne i og udenfor deres Telte arrangeret Udstillinger af deres Arbejder siden sidste Turnering. Der var Radioapparater, Tovværksarbejder og en Samling af Gibs-

afstøbninger af Dyrespor. En Montmartre Trop mødte op med smaa Kunstværker af Læderarbejder. Der var ogsaa mange Stave. Alle Spejderne her bruger Stave, men ikke aandsforladte Kosterkafter. Hver udkærer og dekorerer sin paa det kunstfærdigste, og man ser ikke to, som er ens.

For Forældre og Venner, som i Søn-

dagens Løb var kommet ud til Lejren, var der af Spejdere og Ulveunger arrangeret en Cirkusforestilling og en Parade. Ved denne blev Thorkel Vøgg takket for det Arbejde, han i København havde udfoldet som Fætter for Frankrig, og det danske Spejderkorps fik et dundrende Hurra. Stig.

Radio Record

Den nye Dull-Emitter Lampe

Ringe Strømforbrug (0,06 Amp.)
Fortrinlig Virkning

Type M. 300:

Glødespænding: 3-3½ Volt
Glødestrøm: 0,06 Amp.
Anodespænding: 40-100 Volt

Type M. 15:

Glødespænding: 2-2½ Volt
Glødestrøm: 0,1 Amp.
Anodespænding: 40-100 Volt

Type M. 400 (Kraftforstk.):

Glødespænding: 3-3½ Volt
Glødestrøm: 0,1 Amp.
Anodespænding: 40-100 Volt

Type DM 300 (Dobbelstg.):

Glødespænding: 3-3½ Volt
Glødestrøm: 0,06 Amp.
Anodespænding: 10-30 Volt

Pris:
Kr. 11.00

Pris:
Kr. 13.00

Til 4 Lampes Apparat anbefales: Detektor. M 300, Højfrekvensforst. M 300, Lavfrekvensforst. 1' Trin: M 300, 2' Trin: M 400

Forlang dem hos Deres Forhandler
eller Forsendelse direkte fra Fabrikens Oplag,
portofrit overalt, pr. Efterkrav.

Fuld Garanti for hver Lampe.

A. Sengpiel A/s

Nordre Frihavnsgade 83
København Ø.

Telefon 13 372

Jamboree- Tornystre

er atter paa Lager

Spejder-Depotet
Studiestræde 34
Telefon Central 3186

Salmebøger

Billige Gavebøger III Konfirmations-Gaver

Smukt
indbundne
Bøger

Køb hos Greisen

Fr. Palm Greisen - Silkegade 4

Telefon Central 4619 og Byen 7018

Kontorartikler — Papir — Bogtryk

EN	Fyldepenne - Æskepost - Eversharp	GAVE-
GOD	Det største Udvalg	KORT
BOG	i	UD-
ER	Konfirmationens Gavebøger	STEDES
DEN	Danske Drenges Boghandel	PAA
BEDSTE	40, Skindergade - København	ETHVERT
GAVE	Tlf. Central 13.235 - Postkonto 1713	BELØB
	Bibler - Salmebøger - Testamenter	

Fotografi- Rammer

EMIL L. OLSEN
SKINDERGADE 22
TELEFON BYEN 3192

I Lejren

bør altid benyttes

WOLFF & ARVÉ's

Leverpostei • Kødretter • Fiskeretter

Faas hos alle Købmænd.

Spejd altid efter

Mærket Tre Ben i Ringen
naar De køber Sæbel. }
Dette morsomme lille Mærke er
Garantien for, at De faar den
rigtige

Worning & Petersens
Xeroformsæbe

Overalt — over alt!

Køb hos de Averterende.

C. V. STEENSTRUP

Knabrostræde 12
København K.

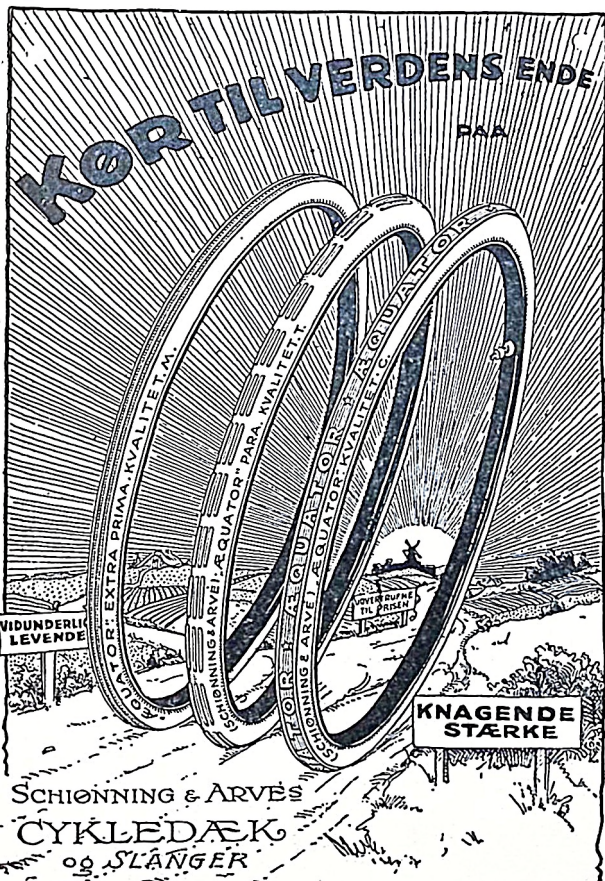
Telefon: Central 4554
Telegram-Adr.: „Apollolyro“

Stort Lager haves altid af

alle Musik-Instrumenter

for Spejder-Orkestre

Reparationer udføres

Køb „Nordisk Spejdersport“

Paa Vej til Lejren provianterer vi hos

KNUD KIÆR

KOLONIAL- OG DELIKATESSEHANDEL

63, Frederiksborgvej 63. Søborg

NB. 10 pCt. Rabat til Spejdere i Uniform

Averter i „Spejdernes Magasin“

Spis:

Skal ikke
koges.
Velsma-
gende
og
nærende.

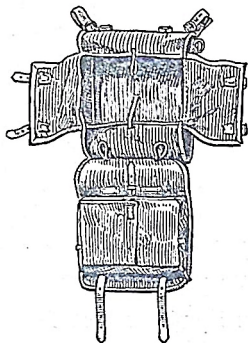

LEMBCKES FRILUFTSUDSTYR

A/S Lejr- og Spejderhuset, Nørregade 15. K.

Officielt Depot for Det danske Spejderkorps.

Restlageret af Lejrudstyr udsælges ÷ 10 pCt.

I September gives 10 pCt. paa alt Lejrudstyr, dog kun saalænge Oplag haves.

Restlager af Moccasinstøvler	35 Kr. Parret
Restlager af Moccasinsko	20 " —
Restlager af CycleRegnslag	9.50 Kr.
Restlager af CycleOvertræksben	7.50 "
Restlager af Lædertasker	6 og 7.50 Kr.
Restlager af Lejrgramofoner	60 og 80 Kr.
Restlager af ægte kinesisk Mahjongspil	45 Kr.
1 Foldebaad 175 Kr., 1 BadeYacht 150 Kr. Fuldstændig Selvbyggermateriale til en Kano	150 Kr.

Skole- og Lejrtornystre (Jamboree-Tornysteren) 12 Kr.

Det er lykkedes os at fremskaffe et Parti udmærkede Lejrtornystre (graa med Skindryg).
Fodbolde Kr. 9.50—12 Kr., Fodboldstøvler 13—16 Kr., Tennis-Ketchere 12—18—25 Kr., Fodboldtrøjer 4.50—6.75 Kr., Krichetbats 12.50—20 Kr.

Alle Bestillinger effektueres i den Orden de indgaar.

SPEJDER

Studiestræde 30 og 34

Telf. 3186 - 11233

DEPOTET

Studiestræde 30 og 34

København K.

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

Spejderbluser

Nye Priser

Nr. X	Alm. voksen Størrelse	8.50
- 1,	16 Aar	8.00
- 2,	14—15 Aar	7.50
- 3,	12—13 "	7.00
- 4,	10—11 "	6.50

Drengebeklædning

Skolehabitter	} Heluldent Stof
Sportshabitter	
Sømandssæt	

Alle Størrelser

Alle Priser